

Indien onbestelbaar
5691 WC 27

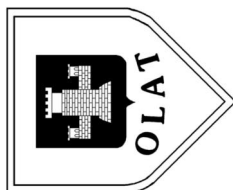
TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

CLUBBLAD WSV OLAT

30e jaargang ◆ no 4 ◆ april 2004

LAT NIEUWS

WANDELSPORTVERENIGING OLLANDSE LANGE AFSTAND TIPPELAARS
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland
Aangesloten bij NBWB-KNAU-NFV (IVV)

Voorzitter:
 Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@tridodsl.nl
 #

Vice-voorzitter:
 Theo Tromp
 Daalenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster:
 www.wandel-olat.org
 #

Secretaris:
 Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎ 040-2110413
 e-mail: keestrus.v.vessem@12move.nl
 #

Penningmeester:
 Jos van den Bersselaar
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎ 040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering
 Mariet Ahlers

Bestuursleden:
 Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎ 0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 adverbakel@zonnet.nl
 #

Paul Canters
 Verdilaan 3
 5707 RG Helmond
 ☎ 06-16885375 of 0492-550154
 #

Joop Wesseling
 De Turfkamp 6
 5258 EN Berlicum
 ☎ 073-5033322
 wesseling.j@inter.NL.net
 #

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT
**Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
 Hein Lenders en Marinus van Roosmalen**
 -♦-
DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE
Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

inhoud OLAT-Nieuws april 2004

Voorwoord: Marinus van Roosmalen 4
Van de Bestuurstafel: Accountmanagers en kringvergadering 5
Ledenadministratie: mutaties door Nellie Leijssen 6
Verjaardagen 7
Initiatiefgroepen: Wandelen op Dinsdag door Truus van Vessem 7
 Zomerprogramma wandelen op dinsdag
 Zomerprogramma Wandelcafé 8
Commissies:
Clubreizen: programma 2004.....
Clubkampioenschap stand en programma 9
LPS: Snelwandelprogramma 9
 NK indoor, door Klaas Bakker 10
 Prestatietocht de LAT 30 km, door Hans de Vries
 RWV 10 km, door Ernst Westerhoff 11
 OLAT in Olland, door Klaas Bakker
 De beleving van een snelwandel-evenement, door Hans de Vries 12
 Meeuwen, door Margriet.....
 Met Constant aan de wandel..... 13
 Wind, natte sneeuw en 100 km in Waterland, door Hans Brongers 13
 Tips voor trekkers, naar een idee van Margriet 17
 Euratom in een geodetische lijn met het Goorken Moer, Ad van Asten 20
 Wandelen en wat ik zoal tegenkom (2), door Christiaan Koehler 23
 De ontdekking van het Pfalzer Woud, door Margriet 26
 Coast to Coast walk (4): door Piet Jansens 27
 Hallo wandelaars, door Inge..... 32
 Met Dank aan, door Ad van Asten.....
 Programma april en uitlagen wedstrijd in Olland..... 34

Foto voorkaft: Teufelstisch in het Pfalzer Woud, Margriet
 Verder foto's van: Piet Jansens, Hans Bronger, Christiaan en Ad.

Tekstvakken overgenomen of verwijzing of mening naar teksten in diverse bladen of internet.

LEDEN VAN VERDIENSTE:
 Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

<p><u>Ledenadministratie:</u> Nellie Leijssen Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven ☎ 040-252 6772 <u>Clubreizen:</u> Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p><u>Startbureau:</u> Jos van den Bersselaar ☎ 040 -2524404 <u>Boetiek:</u> Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎ 040-2552742/0499-471298 <u>Parkoersen:</u> Ad Verbakel ☎ 0413-212161 <u>OLAT-verzorging: Algemeen</u> Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422</p>	<p><u>Nijmegen</u> <u>Vierdaagse verzorging:</u> <u>Overnachting Vierdaagse</u> Hein Lenders ☎ 06-12074473 giro: 2608214 <u>OLAT-Wandelpaden:</u> Theo Tromp</p>	<p><u>Redactie OLAT-Nieuws:</u> Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son en Breugel ☎ 0499-473767 (ook fax) <u>a.h.van.asten@hccnet.nl</u> <u>Verzending OLAT-Nieuws</u> Nellie Leijssen Corrie Tiersma</p>
--	--	---	---

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Paul Canters, bestuursafg.
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.
☎06-24175221

**Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN
OLAT-LPS@zonnet.nl**
Henk Plasman
Hans de Vries
Theo Tromp

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎0499-473767
☎0648327640

**Lupinelaan 27
5691 WC SON
a.h.van.asten@hccnet.nl
a.asten1@chello.nl**
Peter van de Ven
Margriet Fischer

Joop Wesseling, bestuursafg.

Clubreizen:

Toon van Wordragen
☎0495 - 537775
**Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert**
e-mail:
toon.van.wordragen@hetnet.nl
Simon Willems
Jan Hendrix
Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling, voorzitter.
Mia Dielesen
☎040 - 2552742

**Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven**
e-mail:
m.dielesenbeerens@chello.nl
Hein Lenders
Jos van den Bersselaar
Ad Verbakel
Toon van Wordragen
Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem
☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 15 april 2004 voor plaatsing in ons
meinummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

april 2004
JAARGANG 30, NR. 4

VOORWOORD

Op zondag 14 maart vond onze jaarlijkse snelwandelwedstrijd en prestatietoetocht plaats. Voor het derde achtereenvolgende jaar waren we hiervoor te gast in Olland, een kerkdorp onder St.-Oedenrode.

Via dit voorwoord wil ik speciaal Cor van Erp, van Atletiek Vereniging Fortuna, en Henk Plasman, die respectievelijk als wedstrijdleider en algemeen leider fungeerden en Hans de Vries de kersverse telg van de LPS-commissie hartelijk dankzeggen voor hun inzet. Want dankzij hun medewerking mogen we dit snelwandel-evenement geslaagd noemen. De uitslagen van de diverse afstanden staan elders in dit clubblad.

Wie op woensdag 10 maart om 08.00 uur op de internet-site van de 4Daagse van Nijmegen keek, kwam tot de ontdekking dat de voorinschrijving gesloten was. De limiet van 47.000 inschrijvingen werd deze morgen bereikt.

Gezien de reacties in de media zijn nu veel wandelaars teleurgesteld dat ze dit jaar niet in Nijmegen kunnen deelnemen. Gelukkig is er voor hen de mogelijkheid om een week eerder te gaan wandelen in Apeldoorn bij de 4 Daagse.

Kees van Vessem en ik hebben in Tilburg de jaarvergadering van de NBWB bezocht. Het meest hield ons daar de planning van wandeltochten bezig. Speciaal het organiseren van tochten in dezelfde omgeving door verschillende verenigingen op een bepaalde datum is voor de betrokken organisaties en wandelaars hinderlijk. Wij hadden daar mee te maken bij onze tocht van januari in Elsendorp toen gelijktijdig een tocht plaats had vanuit Gemert, die georganiseerd werd door Zuth. Wij hebben hierover met de vertegenwoordigers van Zuth gesproken en we hopen dat het probleem is opgelost.

In dit clubblad kunt u een verslag lezen van deze NBWB-vergadering in Tilburg.

Wat ons in de afgelopen jaren reeds opviel is nu weer bevestigd: de winterserie-wandeling van februari trekt steeds de meeste wandelaars. Ook in Best werd dit weer bewezen. Een statistiekje, dat ik de afgelopen jaren bijhield, geeft het volgende beeld: 2000 1077 deelnemers; 2001 1027 deelnemers; 2002 1217 deelnemers; 2003 1390 deelnemers en 2004 1389 deelnemers.

Zondag 21 maart houden we alweer de laatste tocht van dit seizoen, we zijn benieuwd hoeveel deelnemers op deze eerste lentedag naar Valkenswaard komen en wie weet, misschien nu wel een record?!

**Tot de volgende maand,
Marinus van Roosmalen, voorzitter**

Van de bestuurstafel,

Ad Leermakers ontving onderscheiding NBWB

Ad Leermakers, bestuurslid en organisator van wsv Hart van Brabant in Tilburg, is onlangs onderscheiden met de Zilveren Bondsspeld van de Noord-Brabantse Wandelsport Bond. OLAT wenst deze wandelsportman in hart en nieren van harte proficiat met deze officiële erkenning.

Accountmanager bij de KNBLO-NL

Kees van Vessem

Wat is dat voor iemand? Wat doet hij (of zij)? Voor wie? Waarom? Wat moet je er mee als wandelaar?

Wel, een accountmanager (bij de KNBLO-NL tenminste) is een contactpersoon tussen de verenigingen en de bond. Meestal een ervaren wandelaar, die gepokt en gemazeld is op het gebied van wandelen, organisatie, vereniging, enz. Kortom iemand die weet waar Abraham de mosterd haalt en bovendien van de bond een opleiding voor accountmanager heeft gehad.

Zo iemand probeert een goede relatie op met de verenigingen op te bouwen en tracht inzicht te krijgen in het reilen en zeilen om zodoende knelpunten, wensen en behoeften te kunnen signaleren.

Aanspreekpunt en bemiddelaar tussen vereniging en bond. Nuttig voor allebei.

De bond heeft tijdens het fusieproces besloten dat de wandelsport nodig een opkikker nodig had. Als bond hoor je dan niet ergens in Nijmegen in een ivoren toren te zitten, maar moet je zorgen dat de bondservaring op juridisch, administratief en technisch gebied zonodig bij de verenigingen komt en dat omgekeerd de bond weet wat er in de praktijk leeft.

De accountmanager vervult hierbij een taak. Niet als klusjesman en doe-het-zelver bij problemen, maar zoals gezegd als aanspreekpunt en bemiddelaar.

Het nut voor de individuele wandelaar? Tja, waarom bent u (en ik) lid van een wandelsportvereniging? Omdat die van alles organiseert waar we gemak van hebben, dan hoeven we niet alles zelf te doen. Het liefst zo goed en goedkoop mogelijk. En daar heb je kennis en ervaring voor nodig.

De accountmanager helpt bij de uitwisseling hiervan. Vandaar.

Eigenlijk heb ik al genoeg gezegd over de taak van de accountmanager, maar voor de volledigheid doe ik nog een greep uit zijn/haar takenpakket.

- Onderhouden van formele en informele contacten met de verenigingen.
- Intermediair (verbindingsman/vrouw) tussen vereniging en bond.
- Inspringen op de behoeften van de verenigingen, knelpunten in kaart brengen
- Stimuleren van samenwerking tussen bond, regio en vereniging
- Doorverwijzen naar de juiste persoon of instantie
- Signaleren van regionale ontwikkelingen
- Klantgericht en commercieel denken

Tenslotte, wie zijn deze duizendpoten bij ons in de buurt?

Voor de Regio Brabant-Zeeland zijn dat Jan van de Ven (OLAT-lid) en Ruud van der Horst en voor de Regio Limburg Theo Tromp (OLAT-bestuurslid) en Sjaak Beeren.

Zij zetten met liefde hun energie, tijd en ervaring in voor de wandelsport.

Algemene ledenvergadering NBWB op 6 maart 2004

Op zaterdag 6 maart hield de NBWB haar Algemene Ledenvergadering in Tilburg.

In het kort volgt hier een verslag van de belangrijkste agendapunten van deze vergadering.

Ingekomen stukken.

Er was een klacht binnengekomen van wsv Zuth uit Gemert dat OLAT op 18 januari j.l een wandeling georganiseerd heeft, terwijl zij sinds jaar en dag op dezelfde datum een wandeling 5 km verderop organiseren. Volgens OLAT ontbrak het hier aan coördinatie tussen de NBWB en de KNBLO. Uit de toelichting bleek dat de bonden de gegevens wel combineren voor de samenstelling van het LWP, maar dat de afstemming i.v.m. eventuele dubbele tochten in dezelfde omgeving te wensen over laat. Conclusie OLAT: beter zelf e.e.a. controleren na het toezenden van het concept LWP. Wsv Zuth zal haar jaarprogramma voortaan ter informatie aan OLAT toesturen.

Jaarstukken.

De kascommissie was het o.a. niet eens met de verschillende tarieven voor de km-vergoeding en de telefoonkostenvergoeding. Na uitleg hierover en de toezegging dat voor de km-vergoeding voortaan één tarief gehanteerd zal worden, werd de penningmeester alsnog décharge verleend.

Huldigingen.

Voor de Jo Balsterplaquette was niemand gekandideerd. Op voordracht van het bestuur werd deze uitgereikt aan Nico Meuffels.

De zilveren bondsspeld werd uitgereikt aan Ad Leermakers (Hart van Brabant).

Een groot aantal verenigingen werd een herinneringsoorkonde uitgereikt ter gelegenheid van het vieren van een lustrum in 2002 en 2003. Ook OLAT kreeg een oorkonde uitgereikt i.v.m. het 35 jarig bestaan in 2002.

Bestuursverkiezing. Jan Gouverneur en Wim van Ginneken werden herkozen als penningmeester en secretaris avondvierdaagse. Willie en Ina van Daal werden beiden gekozen als nieuw bestuurslid voor de technische commissie.

Kees van Vessem, secretaris OLAT

Ledenadministratie

Nellie Leijssen:

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

Aanmeldingen:

Riny Beeren	Bredeweg 8	6031 CM Nederweert	06-02-1953
Diny van Rooy	Pastoor Smitsstraat 3a	5491 XL Sint Oedenrode	01-02-1941
Keetje Sars	Mainelaan 179	5627 VN Eindhoven	31-08-1956
Henry Sars	Mainelaan 179	5627 VN Eindhoven	04-11-1950
Wim Koenders	Clausstraat 5	5469 AE Erp	02-12-1949
Nelly Koenders	Clausstraat 5	5469 AE Erp	22-06-1951
Niki Brinkman	Lariksaan 17	Rosmalen	09-06-1956
Paul Coolen	B. de Ligtstraat 5	5671 DG Nuenen	28-03-1947
Tineke Coolen Weijer	B. de Ligtstraat 5	5671 DG Nuenen	06-09-1952
Tony van Duijn	Willem Dreeslaan 2	3515 GB Utrecht	02-04-1966

Opzeggingen:

Henk Mathijssen uit Eindhoven; Eveline Verdoold uit Son en Breugel

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

april

15	Lida de Boer	Maarssen	23	Piet van der Steen	Arnhem
15	Henk Peter	Lage Mierde		Geert-Jan Doms	Eindhoven
15	Louis Beckx	Schaffen B	24	Antoinette Vissers-Arts	Mill
16	Simon Willems	Gastel		Govert Kornet	Den Bosch
	Thea de Vlioger	Eindhoven	25	Tonny de Jong	Oisterwijk
17	Ton van Iersel-v.Oomens	Udenhout		Anja Verbree Hendriks	Bladel
	Piet v/d Ree	Maarheeze		Ger Jansen	Eindhoven
	Bep Smeets	Weert		Erik Dihhen	Nijmegen
	Frans van den Boom	Helmond	26	Jan Knol	Rosmalen
	Kees Simons	Nuenen		Toon van de Broek	Mill
18	Piet Knoester	Geldermalsen		Guillermo Martinus	Tilburg
	Carien Rutten	Den Bosch	27	Harold Jansen	Eindhoven
	Gerard Billekens	Geldrop		Jose Davidse-Dieten	Eindhoven
19	Jan Warrink	Tiel		Annette Zwart	Amsterdam
	Walter Brinkman	Helmond		Tiny Hurkens	Vianen nbr
	Jannie Treur-de Koning	Geldrop	28	Anita Vernie	Maasbracht
	Hans Stienen	Helmond		Paulien van Berlo	Oss
20	Jan van Boerdonk	St.-Oedenrode		Ton Dorn	Eindhoven
21	Frans Bouwens	St.-Oedenrode	29	Martin Goossens	Dommelen
	Tjeu van den Kerkhof	Weert	30	Constant Dedel	Baarn
22	Lies Bouwmans	Weert		Silvia Jansen	Veldhoven
	Jacques Hendriks	Veldhoven		Ilse de Boer	Asten-Ommel
	Ben van der Velden	Groenlo	Mei		
	Hans Brongers	Houten	1	Kees van Summeren	Nijnsel

	Piet van Buul	Eindhoven		Tiny Severin de Boer	Riethoven
2	Evert van Ampting	Den Bosch (Santiago)	8	Gerard Meeuws	Someren
	Albert v/d Schans	Eindhoven		Lenie Franssen	Weert
	Annika Niesert	Maarssen		Wil van den Brand	Eindhoven
3	Martina de Wit-Verbakel	Veghel		Ben Bons	Bladel
4	Gerard de Rooij	Breda	9	Annie Beekmans	Beek en Donk
	Marika van Hout	Eindhoven		Maria Verschuren	Beek en Donk
5	Piet Severin	Riethoven		Henk Frijters	Roosendaal
	Willy Verbeek	Eindhoven	10	Job van de Berg	Nederweert
	Hanny van Uppelschoten	Geldermalsen	12	Peter van de Ven	Cuyk
	Jose Schimmel	Eindhoven	13	Henk Vellema	Eindhoven
	Pia Kersten	Zevenaar	14	Corry van Loon-van Riel	Tilburg
6	Tini Koolen	Nederweert	15	Henk Rutten	St.-Hubert
7	Antoon Stoop	Beek en Donk		Wim Linssen	Eindhoven
	Esther van der Velden	Veghel		Henk Plasman	Best

INITIATIEFGROEPEN:

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep wandelaars van ± 30 á 35 mensen om met elkaar zo'n 20 km te wandelen.

Genietend van de natuur en wandelend in een leuk tempo brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal ± 15.30 uur weer terug. Soms hebben we rond de middag een pleisterplaats. Zo niet, dan eten we het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of midden in het bos. Als we onderweg iets tegenkomen waar we bij stil kunnen staan b.v. een molen, een vogelkijkhut of een mooi uitzichtpunt dan doen we dat.

Wie zin heeft om ook eens mee te doen hoeft zich niet aan te melden. Gewoon op tijd bij het vertrekpunt zijn is voldoende. Wel graag eten en drinken voor onderweg meenemen.

Kosten zijn er niet aan verbonden, behalve de evt. consumpties die gebruikt worden.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Tot ziens en veel wandelplezier.

Méér informatie?

Truus van Vessem tel. 040-2110413 of Jos Scheepers tel. 0495- 535848

Zomerprogramma 2004 wandelen op dinsdag

Datum	Route	Startpunt	Postcode	Plaats
13-apr	Kanaal en Duinenroute	"De Rustende Jager", Oude Bossche baan 11		Biezenmortel
27-apr	Dommeltocht	Café "de Oude Ketting", Bosscheweg 74		Boxtel
11-mei	Lunette wandeling	café Den Heuvel, Loonsebaan 88	5263 CP	Vught
25-mei	Achter de Keten	fam.v. Dongen,Steenhovensebaan 55	4849 RD	Oosterhout
8-jun	Waterleliewandeling	café de Zwaan, Petrus Dondersplein 7	5271 AA	St. Michielsgestel
22-jun	Nederheide	café de Kroon, Dorpsstraat 12	5761 BN	Bakel
6-jul	van Voerendaal naar Schin op Geul	café de Haas, Jeustraart 75, (bij station)	6367 EV	Voerendaal (L)
20-jul	Dennendijkse route	café Lommus, Vorstermansplein 24 a	5725 AM	Heusden (bij Asten)
3 aug.	Mispeleindrout	café Dorpszicht, Dorpsplein 2	5094 GJ	Lage Mierde
17 aug.	Cartierheide	camping ter Spegelt, Postelseweg 88	5521 RD	Eersel
31 aug.	Goorroute	café de Volmolen, Volmolen 1	5561 VH	Riethoven
14-sep	van Eindhoven naar Heeze	NS station, centrumzijde	5611 AC	Eindhoven
28-sep	het Rulse laarzenpad	manege Meulendijks, Strabrechtseheideweg 6	5591 TZ	Heeze
12 okt.	Buulder Aa route	café Boszicht, Past.Thijssenlaan 1	6029 RL	Sterksel
26 okt.	Achter 't Achtereind	pannenkoekhuis "de Clown", Valkenswaardseweg 31a	5595 XB	Leende

HET WANDELCAFE 2004

Het wandelcafé voortaan op de 3e woensdag van de maand.

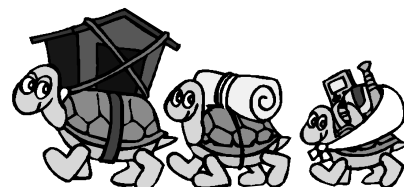
PROGRAMMA 2004 (april/oktober)

Woensdag 21 april: zaal Strandbad Nuenen, Enodedreef 3, 5674 TG NUENEN

19.00 uur start wandeling van 7 kilometer onder leiding van Jo Willems

20.45-21.45 uur (Trekking Kilimanjaro door Peter Schoorstra)

21.45-22.30 uur gezellig na babbelen

Woensdag 19 mei: bovenzaal café-zaal De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

19.00 uur start Oriëntatie wandeling (1) met kompas circa 7/8 kilometer

21.00-21.45 uur Onderwerpen 'Wat zit er in een trekkersrugzak' - Sportief Wandelen

21.45-22.30 uur gezellig na babbelen

Woensdag 16 juni: zaal Strandbad Nuenen, Enodedreef 3, 5674 TG NUENEN

19.00 uur start Oriëntatie wandeling (2) met kompas van 7 kilometer

20.45-21.45 uur Dia De Machu Picchu in Peru door Peter Schoorstra (ovb)*

21.45-22.30 uur gezellig na babbelen

Woensdag 18 augustus: bovenzaal café-zaal De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

19.00 uur start Wandeling met kompas van 7 kilometer Ben Pauw

20.45-21.45 uur Lezing Sporen in de Natuur of Wandelschoenen/sokken en stokken*

21.45-22.30 uur gezellig na babbelen

Woensdag 15 september: zaal Strandbad Nuenen, Enodedreef 3, 5674 TG NUENEN

19.00 uur start wandeling van 7 kilometer onder leiding van Jo Willems

20.45-21.45 uur Lezing en Dia Tour Airborne Wandelpad Market Garden

21.45-22.30 uur gezellig na babbelen

Woensdag 20 oktober: café-zaal De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze Sluitingavond seizoen

19.00 uur start zaklamp wandeling van 6 kilometer

20.45-21.45 uur Dia La Palma een wandelparadijs

21.45-22.30 uur gezellig na babbelen

Kosten voor leden 0,50 euro en voor niet-leden 1,50 euro per avond**.

* Voorlopig programma staat nog niet vast

**Voor enkele avonden kan een hogere prijs gevraagd worden.

COMMISSIES

CLUBREIZEN

Data clubreizen 2004

Zaterdag 24 april 2004

GR 57

Hotton – La Roche en Ardenne

Zaterdag 19 juni 2004

GR 57

Bonnerue-Houffalize-Gouvy station

Zaterdag 21 augustus 2004

GR 573

Sart Lez Spa – Pepinster

Weekend 25/26 september 2004

Eifel JHB Gerolstein

Mürtenbach-Gerolstein, Gerolstein-Daun

Zaterdag 23 oktober 2004

GR 512

Diest - Houwaart

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand door overmaking van het bedrag op gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Prijzen zijn onder voorbehoud.

Kosten dagtocht: OLAT-leden €17,50
Niet-leden €21,00

Kosten weekend: OLAT-leden €50,00
Niet-leden €60,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er plaats vrij is.

Indien men op woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft ontvangen, kan informatie worden gevraagd tot vrijdagavond bij Toon van Wordragen, telefonisch bereikbaar op ☎ 0495-537775

Afmelding op ☎ 0495-537775

Bij afmelding tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag (minus €1,10) dan worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Opstapplaatsen en -tijden:
 Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.25 uur
 Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres: Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert,
 ☎ 0495-537775 E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

LANGE AFSTAND PRESTATIE en SNELWANDELEN

Stand Clubkampioenschap per 23 maart 2004

1	5495	Boetje Huliselan	19	915	Peter Koolen	37(8)	425	Annelies Hellings
2	5070	Ernst Westerhoff*	20	800	Servee Derks	38	385	Bert Timmermans
3	3140	Klaas Bakker	21	750	Paul Canters	39	300	Hans Brongers
4(1)	2820	Hanny Klumpkens	21(2)	750	Henny vd Haring	40	250	Ton van Dijk
5	2790	Hans de Vries		750	Ad Verbakel	40(9)	250	Jet v/d Berselaar
6	2205	Ron Timmermans		750	Herman Claude	40(9)	250	Doortje v/d Akker
7	2045	George v/d Boogerd		750	Ben Duin	40	250	Louis Claassen
8	1920	Theo Klanke	26	650	Rolf Craanen	40(9)	250	Lineke v/d Gaag
9	1875	Wim van Gemert	27(3)	600	Reny Heymans	40	250	Frances Rouppe v/d Voort
10	1800	Sjef Koolen	27(3)	600	Conny Raymakers			
11	1690	Henk Vink		600	Huub Raymakers	40(9)	250	Anja van Kempen
12	1580	Frits Mennen	30	515	Henk Plasman	40	250	Co Tops
13	1415	Cor vd Heijden	31	500	Evert van Ampting	40(9)	250	Margriet Fischer
14	1170	Hugo Prinsen	31(5)	500	Jeannette v Boerdonk	40	250	Tjeu v/d Kerkhof
15	1075	Ad Martens	31(5)	500	Jans v Griethuizen	40	250	Joop Krul
16	1020	Marco Timmermans		500	Ad Mollen	40	250	Johan v/d Hoogenhoff
17	995	Pe Everaerst	31(5)	500	Marca Nelen	52(14)	50	Inge Mol v. Egmond
18	980	Piet de Ruiter		500	Cees Punselie			

Competitieprogramma 2004 OLAT-clubkampioenschap

10-apr	Sittard	L.A./p	80 km	380	bonus <13 uur		
17-apr	Loon op Zand	P	15 uur	95 km 350	km bonus boven 95 km		
17-apr	Haarlem	Eur	100 km	300			
23-apr	R'dam	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur		
01-mei	Bocholtz	L.A.	135 km	435			
14-mei	Hilversum	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur		
19-mei	Odoorn	L.A.	80 km	380			
29-mei	Schiedam	W/P	alle afst.	schema	bonus: 24 uur 300; 80 km 150		
04-jun	Geldermalsen	L.A.	110-100-80	410-400-380			
11-jun	Wijk bij Duurstede	Eur	100 km	300			
11-jun	Steenwijk	L.A.	80 km	380			
12-jun	Anna Poulowna	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur		
18-jun	Rijsbergen	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur		
19-jun	Gulpen	L.A.	70 km	250			
19-jun	A'dam-Leeuw.	L.A.	150 KM	475			
03-jul	Someren	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur		

OLAT-leden die met succes hebben deelgenomen aan een tocht uit ons competitieschema vragen wij dat te melden aan Ad van Asten: tel: 0499-473767 e-mail a.h.van.asten@hccnet.nl

Programma snelwandelen

10 april Sittard Unitas Kennedymars 80 km wegwedstrijd Limiet 12.00 uur
 23 april Zaandam Zaanl. Baanwedstrijd vanaf 19.15 uur. Vincent van Goghweg
 25 april Schoonhoven Avantri Wegwedstrijden 30-20-10-5 km. Vanaf 12.00 uur De Stormbaan
29/30 mei Schiedam **RWV** Sportweekend: 24 uur-100 EM-100 km- 80 km- 50 km. Wedstrijd/prestatie.

Mededeling betreffende Centurion wedstrijd in Engeland

Zojuist uit Engeland vernomen dat er een grote kans is dat er toch een 100 mijl wedstrijd gehouden zal worden. Nu waarschijnlijk in het weekend van 21/22 augustus in het bekende Battersea Park in Londen. Voor degenen die daar niet bekend zijn: dat is meestal een ronde van 4 km, in een park met veel bomen, dus ook veel schaduw, voor als het erg heet mocht zijn. Het wegdek (was) is niet al te best. Maar er is altijd veel volk op de been. Inschrijfgeld is ongeveer 20 Engelse ponden. Nadere informatie volgt als er meer bekend is.

Piet Jansens

N.K. SNELWANDELEN INDOOR VETERANEN AV Zaanland 22 februari

Door Klaas Bakker

In het zuiden des lands is het Carnaval, maar ook in Zaandam bij de Nederlandse indoor kampioenschappen snelwandelen voor AB junioren en voor mannen en vrouwen was sporthal 'De Vang' daar schijnbaar op aangepast. Voor de 3000 meter moesten we namelijk 27 ronden afleggen van 111 meter en 11 centimeter. Een afmeting die ons sterk aan het carnavalsgebeuren deed denken.

Met 4 scheidsrechters langs de baan en nog wat familieleden, verder een verdwaalde toeschouwer en deelnemers in andere klassen kregen we toch nog enige belangstelling. Nadat de AB junioren jongens en meisjes de baan hadden ingelopen, kwamen wij aan de beurt. De mannen waren verdeeld in 2 klassen: 40+ en 50+, de vrouwen startten in één groep. Als enige OLAT-vertegenwoordiger in mijn klasse (50+) kon ik vorig jaar nog

goed scoren, maar dit jaar ging het een stuk minder. Gemiddeld deed ik 40 seconden over een ronde, dat was wel 10 km/u, maar niet snel genoeg voor een podiumplaats.

De ronde van 111.11 had twee korte rechte stukken en twee 'grote' ronde bochten. Dus je kreeg toch nog het idee dat er op een baan gelopen werd en je jezelf niet helemaal dol draaide. In mijn klasse waren er 9 wandelaars op de baan, met onderling grote tijdverschillen. Ik werd regelmatig gepasseerd en op mijn beurt passeerde ik ook weer langzamere deelnemers.

Dat het niet zo goed zou gaan had ik al min of meer verwacht, als een verrassing kwam het dus niet. Maar je blijft toch hopen houden. En daarom zal ik me voorlopig op de kortere baanafstanden ook maar rustig houden.

Uitslag NK indoor 3000 m snelwandelen 2004.

3000 meter veteranen 40+ 13 deelnemers

1.- Hans v/d Knaap	RWV	15.13.6
2.- Victor Mennen	Unitas	15.22.7
3.- Jan Cornelis	av Holten	15.28.8
4.- Ton van Andel	RWV	15.60.0
5.- Rene Bouwmeester	Zaanland	16.43.1
8.- Bert Timmermans	RWV	18.08.0

3000 meter jongens AB 3 deelnemers

1. Ronald Maas	RWV	15.07.9
----------------	-----	---------

3000 meter vrouwen veteranen 7 deelnemers

1.- Marleen Radder	RWV	17.38.9
--------------------	-----	---------

3000 meter veteranen 50+ 09 deelnemers

1.- Theo Koenis	av De LAT	15.03.8
2.- Fred Röhner	Unitas	16.33.3
3.- Alex Wijsman	av De LAT	17.19.4
4.- Hans v Wakeren	Unitas	17.43.1
5.- Klaas Bakker	OLAT	18.12.0

3000 meter meisjes AB 7 deelnemers

1.- Loes vd Beemt	RWV	18.55.1
-------------------	-----	---------

Verslag derde prestatietocht winterserie van s.v. De LAT

Door: Hans de Vries.

Zondagmorgen 15 februari toen ik kwam aangereden bij de carpoolplaats in Vught stonden Boetje Huliselan en Ernst Westerhoff al te wachten. We hadden afgesproken dat we met zijn drieën naar Zaandam zouden gaan om deel te nemen aan de derde prestatietocht van de winterserie van s.v. De LAT De te wandelen afstand was dit keer 30 km. Het was iets frisser dan ons was beloofd. Ik wist niet goed of ik in het lang of in het kort zou gaan wandelen. Het werd uiteindelijk in het lang.

Na het startschot stoven 18 deelnemers weg. De afwisselende route was nog mooier dan bij de vorige prestatietocht. Een stukje woonwijk is ingeruild voor een stukje park. Boetje en Paul Altena wandelden een stuk sneller dan ik en zij waren dan ook al snel uit het zicht verdwenen. Ik probeerde in de buurt van Ernst te blijven. In de laatste ronde doken Paul en Boetje een eens weer vlak voor ons op. Hoe kan dat vroegen Ernst en ik ons af? Zou er wat aan de hand zijn geweest? Ik zou wel

even naar hun toe lopen om te informeren. Dat was makkelijker gezegd dan gedaan. Paul en Boetje liepen allebei nog erg goed en zelfs ook nog iets op ons uit. Boetje was niet in te halen. Paul nam op de laatste verzorgingspost een extra lange rustpauze en wandelde het allerlaatste stukje samen met Ernst en mij.

Tussen ons was het spannend wie van ons de tweede OLAT'er zou worden. We juttten elkaar een beetje op. Ik was erg moe geworden en trok uiteindelijk aan het kortste eind.

Bij de finish bleek dat Paul met Boetje in zijn kielzog, door een misverstand over de route, per abuis een extra grote ronde hebben gewandeld. Zij hebben daardoor 550 meter extra gewandeld (weliswaar voor hetzelfde inschrijfgeld). Ondanks deze omweg was Boetje nog steeds de snelste OLAT'er. We hebben alle drie erg genoten van deze tocht en de gastvrijheid en komen graag nog een keer terug bij andere tochten van sv de LAT.

30 km prestatie te Zaandam 15 februari

1	Frank van der Gulik	s.v. De L.A.T.	2.56.10	10,2 km/u
2	Theo Koenis	s.v. De L.A.T.	2.56.38	10,2
3	Jan de Jonge	s.v. De L.A.T.	3.06.51	9,6
7	Boetje Huliselan	O.L.A.T.	3.22.35	8,9
8	Ernst Westerhof	O.L.A.T.	3.23.04	8,9
9	Hans de Vries	O.L.A.T.	3.23.17	8,9

Verslag 10 km snelwandelen te Rotterdam op 07 maart 2004.

Door: Ernst Westerhoff

Gisteren zijn we naar Rotterdam geweest om deel te nemen aan de laatste wedstrijd van de serie snelwandelen. Wij liepen daar mee in de wedstrijdklasse. Ik ben daar samen met Boetje Huliselan naartoe gereden, en daar waren verder present onze leden Hans de Vries en George v.d. Boogerd, die in de prestatieklasse wandelden.

Het weer was uitstekend, onderweg hebben we nog wel een flinke bui gehad, maar de rest van de dag bleef het stralend weer. Dit keer geen omgewaaiden bomen op het parcours en we konden weer op het bekende rondje 'draaien'.

De resultaten waren voor de meesten van ons dan ook een stuk beter. Boetje maakte zelfs een tijd van 60.55. Hem zien we het volgende seizoen wel binnen het uur finishen.

Na afloop moesten we wel wat langer op de uitslagen wachten, want nu kreeg je ook de uitslag voor het totaal klassement.

Boetje behaalde de tiende plaats, een prachtige prestatie van ons OLAT-lid. Zelf kwam ik door een foutje niet voor op de uitslagenlijst, dat vond ik wel vreemd, maar dacht toen 'so what'.

Uitslag laatste winterserietocht RWV

10 km wedstrijd 29 deelnemers

1.- Frank Buytaert	Olse	47.29
2.- Peter Gaus	Al. Aachen	49.03
3.- Malte Strunk	Al. Aachen	49.11
17-Boetje Huliselan	OLAT	60.15
24-Ernst Westerhoff	OLAT	63.24

10 km prestatie

1.- Hans de Vries	OLAT	65.26
2.- Truus v Wijnen	RWV	70.11
3.- George v/d Boogerd	OLAT	70.34

OLAT in Olland

14 maart 2004.

Door: Klaas Bakker

Het is alweer voor de derde keer dat er in dit kerkdorp door OLAT snelwandeldwedstrijden worden georganiseerd. Het totaal voor Sint-Oedenrode komt hiermee op 25. Dus een jubileumevenement.

Men vraagt mij wel eens, moet je het zo langzamerhand niet wat rustiger aan gaan doen nu je al wat ouder bent?! Maar ik heb vandaag gemerkt dat dat helemaal niet nodig is, je wandeltijden worden vanzelf minder.

Vandaag hielp Sjef Koolen mij nog aan een redelijke tijd; als ik alleen had gewandeld was die tijd veel hoger uitgekomen.

Naast de Kerk in Olland staat het gemeenschapshuis Den Holm, daar vindt de inschrijving voor de wandelwedstrijden plaats. Het parkoers ligt hier 5 minuten wandelen vandaan, dus ver genoeg voor een 'warming up' en

na afloop heb je dan meteen de tijd voor een 'cooling down'.

De ronde van bijna 2,5 km gaat door vrij open gebied met, nu ook weer, een aanwakkerende wind. Tegen het einde van onze afstand wordt het daarom steeds moeilijker om in je ritme te blijven.

Er waren zelfs wandelaars die voor 50 km hadden ingeschreven, maar na 30 km vonden ze het welletjes! Dat lag zeker niet aan de verzorging, daar kwamen we op iedere ronde langs en er was keuze genoeg om iedereen tevreden te stellen.

Er zou ook een groep Duitsers komen, die 35 km te veel vonden en daarom werd de oorspronkelijke afstand met 5 km ingekort. Onze oosterburen kwamen desondanks niet,

maar de 30 km werd wel gehandhaafd. En dat bleek voor ons ook lang genoeg te zijn.

Voor alle afstanden was er een aanloopstuk op het parkoers, voor de 30 en 20 km zelfs in tegengestelde richting met een keerpunt, zodat alle afstanden dezelfde finishlijn hadden. Dat was een verbetering ten opzichte van de twee voorgaande jaren toen er op de route verschillende finishlijnen waren. Er zijn dus 4 afstanden, waarvan ik de 5 km nog niet genoemd had.

De temperatuur ging dit weekeinde gelukkig omhoog, wel nam later de bewolking toe maar het bleef droog. Niet altijd even prettig was de vrij harde aanwakkerende wind.

Het eerste uur waren we niet alleen op het asfalt. Verschillende tourclubs hadden op deze zondag de fiets van stal gehaald, en hun route lag voor een stukje precies op ons parkoers. Maar, na 12.00 uur waren ze allemaal gepasseerd en konden we weer vrijuit wandelen op soms een paar hinderlijke auto's na.

De beleving van een snelwandel-evenement

Door: Hans de Vries (LPS-Commissie)

Ik had me dit keer niet opgegeven om zelf te gaan wandelen, maar om mee te helpen in Olland.

Mijn taak was het opnemen van de 30-km tussentijden op de 5-km punten. Het opnemen van de tussentijden deed ik samen met Conny Nakken. Het is gezelliger om de tijden met zijn tweeën op te nemen. Allebei noteerden we, voor zover mogelijk, de tussentijden van alle lopers op onze afstand. Dan kun je elkaar nog corrigeren als één van ons een wandelaar mist of verkeerd schrijft.

Het opnemen van de tussentijden is een leuke taak, omdat je de wedstrijd op de voet kunt volgen en de wandelaars kunt aanmoedigen. We zagen alle wandelaars op onze afstand twaalf keer voorbij komen: Theo Koenis en Luc Nique liepen voorop met een snelheid van ruim 10 km/uur. Op derde positie liep Boetje Huliselan, die iedere wandeling weer wat sneller ging, hij werd op korte afstand gevolgd door Paul Altena. Vervolgens kwamen steeds zij aan zij: Sjef Koolen en Klaas Bakker langs. Zij liepen zo regelmatig, dat je bijna geneigd zou zijn de stopwatch op die twee gelijk te zetten. Ten slotte kwamen Gerrit de Jong, Remke Rutgers (eerste dame), Huub van den Beemt, Ben Duin en Piet de Ruiter voorbij. Deze vijf maakten er onderling een echte strijd van, omdat ze qua positie regelmatig stuivertje wisselden. Op niemand hoefden we lang te wachten. Iedereen liep de gehele afstand binnen 4 uur (sneller dan 7,5 km/uur). Zie de uitslagen elders in dit blad.

Meeuwen.

De locatie is het blauwe meertje, gelegen aan het Graaf van Hornepad. Net een half uur rennen van mijn huis. Op deze carnavalsmaandagmorgen zijn er zelfs geen vissers te bekennen. De zon schittert in het water van de zandafgraving dat bestrooid lijkt met spiegeltjes. Roepende meeuwen boven het water, altijd weer goed voor een steek van heimwee naar strand en zee. Twee ganzen vliegen keuvelend over. Rijp op het gras, eenden schuifelen voort over een vliedun ijslaagje. Waterhoentjes gaan onverstoord verder met hun maaltijd, terwijl de groengehelmdede wilde eend nu nog vredig naast zijn wijfje zwemt.

Zilveren katjes tegen een blauwe lucht. De specht lacht me uit vanaf de bosrand.

Kijk! daar komt een reiger aangezweefd. Zoveel schoonheid tovert tranen in mijn ogen.

Zijn er dan helemaal geen nadelen? Jawel, de wind blaast uit het noordoosten en brengt het geluid van de A2 dichtbij; gewoonlijk is het hier doodstil.

Er zijn voor zo'n wedstrijd ook heel wat mensen in touw om voor de deelnemers de wedstrijd mogelijk te maken. Behalve de verzorgingspost, die ik al noemde, zijn er ook rondetellers en tijdwaarnemers die onze tijden om de 5 km noteren zodat we achteraf onze bewegingen ook nog kunnen analyseren.

De starttijden voor de 4 wandelafstanden liggen ver uit elkaar. De 50 km begint eerst, die wandelaars zijn ten slotte het langst onderweg, op een half uurtje gevolgd door de deelnemers aan de 30 km. De 20 km moet wachten tot ruim in de middag voordat het startschot wordt gelost. Zodoende sluiten de finishtijden ook een beetje redelijk op elkaar aan.

Na gedane arbeid is het dan goed rusten in gemeenschapshuis Den Holm. We nemen nog een drankje en maken een babbel en voor sommigen is er dan ook nog een prijsje om mee naar huis te nemen. Zo kan iedereen tevreden terug zien op een geslaagd wandelfestijn.

En in de komende week laden wij ons op voor de laatste winterserietocht in Valkenswaard.

Margriet Fischer

Met Constant aan de wandel

Winterserietocht WS'78 te Voorschoten

Op zaterdag 14 februari organiseerde WS'78 hun wandeltocht vanuit het buurthuis 'De Boschbloem' te Voorschoten. De start was om 9.00 uur. Eerst wandelden we door de bebouwde kom van Voorschoten, waarna we vanaf fietspaden onze wijde blik noordwaarts konden richten richting Leiden-Zuid. Na Leiden trokken we langs het Valkenburgse Meer (een zandwinningsplas) om vervolgens uitzicht te krijgen op het kassengebied en het vliegveld Valkenburg, de thuishaven van de Orions van de Koninklijke Marine.

In Katwijk a/d Rijn stonden de vrijwilligers gereed om ons met een beker soep te verzorgen.

Hierna trokken we door de duinen van het natuurgebied Berkheide. Dit gebied is ca 950 ha groot en eigendom van Staatsbosbeheer. Bij diverse beklimmingen van de heuvelpartijen genoten we van de vergezichten. Daarna struinden we via het laarzenpad door zandvlaktes tot op het strand.

We wandelden in zuidelijke richting over het strand naar de Wassenaarse Slag, waar de rust was in paviljoen 'De Zeester'.

Na de rust volgden we een deel van de Ganzenhoekwandeling over het grondgebied van het Duinwaterbedrijf Zuid-Holland 'Meijndel' en daarna nog over het Waalsdorper Vlake. Aan het eind van het duingebied gingen we de trappen af, liepen vervolgens langs sportvelden tot aan een drukke weg die we overstaken.

Bij camping 'Duinhorst' te Wassenaar stond in het badhuis koffie of thee voor ons gereed.

Na deze verzorging wandelden we over het landgoed Wittenberg naar Wassenaar waar we in alle rust konden genieten van prachtig gesitueerde pandjes.

Even verderop na de tunnel kregen we in een partytent fruit aangeboden. Na de verzorging vervolgden we het parkoers over rustige wegen en door het Park Rosenburgh naar de finish. Het was een mooie en pittige wandeltocht. Het was droog weer. Er gingen van start 410 wandelaars.

Euraudax-wandeltocht te Hoek van Holland

Op woensdag 25 februari organiseerde het Comité Euraudax Westland een wandeltocht vanuit 'Hotel America' te Hoek van Holland. De start was om 10.00 uur. Even nadat we op weg waren gegaan, begon het flink te sneeuwen. Maar het buitje was slechts van korte duur. We wandelden eerst naar het station, waarna we over fietspaden richting de nieuwe en oude vuurtoren gingen. Niet lang daarna lieten we ook de bebouwde kom achter ons.

Na enige tijd naderden we het Staelduinse Bos en bij het betreden van het bos hield ook de buiigheid op. We volgden de bospaden en hier en daar moest ook wel een klimmetje verwerkt worden.

Na het verlaten van het Staelduinse Bos liepen we over rustige binnenwegen naar de drukke Maasdijk, die we overstaken. We wandelden daarna eerst rond het dorp Heenweg, waarna we er ook nog doorheen liepen. Na Heenweg volgde 's-Gravenzande, waar in een grote schuur de verzorging was bij de familie Voskamp. Daar kregen we koffie of thee met gevulde koek.

Na deze verzorging ging de groep eerst langs sportvelden en wat later volgden we een bochtige waterkant tot we in de gelegenheid waren om via een bruggetje de vaart over te steken. Vervolgens wandelden we door 's-Graven-

zande en kwamen daar o.a. langs 'De Westlandhal' en 'De Molen van Maat'.

's-Gravenzande hield ons een tijdje in de ban. Dan weer liepen we op een fietspad even buiten de plaats om even later weer een straatje binnen het dorp mee te pikken. Toch bereikten we uiteindelijk het manegecentrum 'Noordland', waar de grote rust was. Na de rust wandelden we via fietspaden richting kust en later naar het strand. Toen we daar waren aangekomen werd er een groepsfoto gemaakt. We liepen vervolgens in zuidelijke richting over het strand. De zee was erg ruig met hoge golven.

Na het verlaten van het strand, gingen we de duinen in. Eerst volgden we een fietspad en later enkele duinpaden tot bij de Hoekse Bosjes. Hierna raakten we in een doolhof van zeer bochtige paden, maar we werden vakkundig voorgedaan tot bij de Roomse duinen en uiteindelijk naar de finish.

Na aankomst daar, werd ik gehuldigd met mijn 2000 km aan Euraudax-wandeltochten. Daarvoor kreeg ik een ingelijste oorkonde voor het behalen van mijn 2^e Zilveren Schelp. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. De organisatie was in handen van Jeanette van de Marel (De Lier) en Huub van der Beemt (Poortugaal). Er gingen 46 wandelaars van start.

Wind, natte sneeuw en 100 kilometer in Waterland.

Door Hans Brongers.

Eigenlijk was ik nog niet van plan om zo vroeg in het jaar al een 100 kilometertocht te gaan lopen. Baankapitein Rolf Craanen maakt me echter enthousiast voor deze Euraudaxtocht en zo kwam het er toch van. Behalve het enthousiasme van Rolf was ik en ik beken het eerlijk, nog nooit van mijn leven in Monnickendam geweest. Wel ken ik deze plaats als de geboorte- en woonplaats van ene Herman Steur. Deze voormalig vermogend vishandelaar bezocht in de jaren 80 voor een zakentrip Sri Lanka (het vroegere Ceylon). De zakentrip verliep voor hem geheel anders. Door een

voorval werd hij persoonlijk betrokken bij en geconfronteerd met de armoede die het land kende en nog kent. Door dit voorval besloot hij zijn zakenleven op te zeggen en zich in te zetten voor de allerarmsten van Sri Lanka. Zo stichtte hij midden in de jungle het zogenaamde Holland Welkom Dorp, waarin 260 dakloze Srilankaanse bejaarden een dak boven het hoofd hebben. Twee jaar geleden ben ik in het Holland Welkom Dorp geweest om les te geven aan het verzorgend personeel. Behalve weldoener is Herman Steur ook een 'vreemde' kerel, want de huisjes in het Welkom Dorp zijn allemaal gebouwd volgens Monnickendamse stijl!

één maal voor het ontbijt en één maal voor de lunch

Als ik dan op 5 maart 2004, midden in de nacht, met een kleine 70 medewandelaars door Monnickendam loop, is

het een heel klein beetje alsof ik door het Holland Welkom Dorp loop. Eén van de grote verschillen is de temperatuur. Terwijl het in het Welkom Dorp op dit moment

Namen waar ik nooit van gehoord heb

In Volendam lopen we in het donker langs de haven. Als we langs het monument ter nagedachtenis van die afschuwelijke Nieuwjaarsbrand in Café Het Hemeltje van 2001 en het café zelf lopen, zie ik in gedachten weer die verschrikkelijke beelden op de televisie. Evenals het leven gaan ook wij verder en iets verderop, in een nieuwbouwwijk van Volendam, is de eerste wagenrust.

Na de verplichte 5 minuten rust vervolgen we onze weg. De eerste 5 wandelaars hebben dan al bedankt voor verdere deelname. Deze wandelaars, vrienden van elkaar, leefden in de overtuiging dat zij zonder noemenswaardige training wel 100 kilometer konden lopen. Het

Vijf minuten schrijft de Union voor

Na Middellie vervolgen we onze weg door het wonder-schone Waterland, althans voor zover ik kan zien in de duisternis. Via Kwadijk, ook zo'n plaats waar ik eerder nooit van gehoord heb, wandelen we naar Purmerend. Bij de plaatselijke voetbalvereniging is een wagenrust ingericht. We hebben 24 kilometer afgelegd. De sfeer in de groep is uitstekend en er zijn amper tekenen van vermoeidheid. Om deel te kunnen nemen aan een dergelijke Euraudaxtocht moeten toch aardig wat euro's worden neergelegd, maar je krijgt er wel wat voor terug! Niet alleen het drinken bij de verschillende wagenrusten is bij

Allemaal grijsblauw/groenblauw geschilderd

Ietwat stijf in de ledenmaten maken we ons op voor de tweede lus. Tegen 07.00 uur wandelen we Broek in Waterland binnen en het begint heel voorzichtig te schemeren. Typerend voor dit plaatsje is dat het houtwerk

een graad of dertig zal zijn, zo is de temperatuur op hetzelfde moment in Monnickendam om en nabij het vriespunt.

Na een welkomstwoord door Rinus Jordaan vertrekken we precies om 23.00 uur uit Cultureel centrum De Bolder. Doordat deze 9e Nacht van Waterland zal bestaan uit 3 lussen van ongeveer 35 kilometer, komen we 2x terug in De Bolder, één maal voor het ontbijt en één maal voor de lunch. De eerste lus voert door Volendam, Edam, Middellie en Purmerend.

Op een zeker moment lijkt het erop alsof er sneeuwvlokjes in de lucht dwarrelen. Even later wordt dit vermoeden bevestigd en is het voor menigeen het moment zich te wapenen tegen de nattigheid. Het valt me iedere keer weer op dat bij regen sommige wandelaars zich verschuilen onder een paraplu. Nu heb je er bij een tocht als deze amper hinder van, maar wanneer er duizenden paraplu's rondlopen, zoals bij de Nijmeegse Vierdaagse van 2001, dan is dat toch op zijn zachtst uitgedrukt onaangenaam.

is natuurlijk zuur als je al na 10 kilometer moet vaststellen dat het tempo waarin een Euraudaxtocht gelopen wordt, te hoog gegrepen is. Het aantal (ophaal) bruggetjes waar we overheen lopen bewijst maar al te zeer dat we in Waterland wandelen. Op wegbewijzingsbordjes zie ik soms namen staan waar ik nooit van gehoord heb. Zo strijken we om 02.11 uur in Het Wapen van Middellie in het gelijknamige plaatsje Middellie neer. Precies 20 minuten nadat we in het café zijn binnen getreden, blaast baankapitein Rolf op zijn fluitje. We krijgen nog 5 minuten om ons klaar te maken voor vertrek.

de prijs in begrepen, ook krijg je er iedere keer iets lekkers te eten. Nadeel is misschien dat je niet echt de tijd krijgt om te genieten van al dat lekkers. Vijf minuten schrijft nu eenmaal de Union voor en als je dit te kort vind, tja dan moet je geen Euraudaxtocht lopen! Via een goed uitgedokterde route arriveren we om 05.08 uur in de Bolder in Monnickendam. De eerste lus is geklaard en we laten ons het ontbijt goed smaken. De 45 minuten voorgeschreven rust gebruikt men, naast het ontbijt, ook voor persoonlijke (voet) verzorging en sommigen weten zelfs een hazenslaapje te doen.

van de huizen, authentiek en nieuw, allemaal grijsblauw/groenblauw geschilderd is. Dit maakt het tot een genoegen om er doorheen te mogen lopen. Helaas is het nog steeds niet droog en de neerslag, in de vorm van

natte sneeuw, in combinatie met een aantrekkende wind zijn niet echt de ideale wandelomstandigheden. Desondanks blijft de sfeer goed en het tempo strak. De tocht voert ons over de Broekermeerdijk richting Ipendam. Een tweetal 'wandelfotografen' wordt op een gegeven ogenblik vooruit gestuurd. Even verderop is namelijk een brug over het water daar kunnen groepsfoto's gemaakt

Bruggetje op en bruggetje af

De route die we nu volgen is kortweg prachtig te noemen. Het voert ons door het bijna ongerepte polderlandschap, waarin veel vaarten liggen. Dit maakt dat we bruggetje op en bruggetje af lopen. Onderweg wordt bij het Vliegeniersmonument een groepsfoto gemaakt. De sneeuwval maakt de foto enerzijds spectaculair, maar aan de andere kant ook weer niet representatief. Zo belanden we in het plaatsje Landsmeer alwaar een wagenrust is ingericht. De tocht na deze rust voert door het prachtige en waterrijke natuurgebied Het Twiske. Hier wordt van ons verwacht dat we sloten oversteken via een brede plank, hetgeen voor enige hilariteit zorgt. In Den IJp wordt het Café De Drie Zwanen aangedaan voor een langere rust-pauze. Er zijn ondertussen 56 kilometer afgelegd en zo langzamerhand beginnen voeten, beenspieren en knieën gevoeliger te worden. In het café worden door de EHBO'ers vakkundig enkele blaren geprikt en zorgvul-

Het kan nu eenmaal niet altijd feest zijn!

Net even buiten Den IJp wordt de tocht weer onderbroken door een tochtje met een pont. De pontbaas zet ons in een paar minuten over en zo zetten we voet aan wal in Ipendam. Ook Ipendam kent een aardig historisch centrum en kenmerkende huizenbouw. Tussen deze plaats en op route naar Monnickendam wordt een kaasboerderij aangedaan voor een wagenrust. De vriendelijke kaasboerin of kaasboer heeft een grote schaal vol heerlijke blokjes kaas voor ons neergezet en Hollanders als we zijn, is deze ook snel leeg gepeuzeld. Na deze aangename korte stop volgt een deel langs het water en is het allerlaatste stukje naar De Bolder niet echt specta-

culair. Maar ja, het kan nu eenmaal niet altijd feest zijn! In De Bolder hebben de organisatoren hun uiterste best gedaan om een heerlijke Tortellinieschotel met tomatensaus te bereiden. De organisatie rondom het bord pakken, opscheppen en wegwezen, verloopt eventjes niet gladjes. Als we allemaal door hebben hoe men de stroomlijn wil, heeft iedereen snel een bord vol koolhydraten. De tweede lus zit er op en we hebben een goede 70 kilometer in de benen. Rolf verklaart me dat het laatste stuk met recht het stuk met de laatste loodjes is. Ik zie wel en desnoods zet ik mijn verstand op oneindig.

dig voeten en of delen ervan ingetapet. Als ook hier na 25 minuten het onverbidde fluitsignaal van de baan-

kapitein klinkt wordt er wat gesteund en gekreund. Het valt niet iedereen even gemakkelijk om weer in de benen te komen!

culair. Maar ja, het kan nu eenmaal niet altijd feest zijn! In De Bolder hebben de organisatoren hun uiterste best gedaan om een heerlijke Tortellinieschotel met tomatensaus te bereiden. De organisatie rondom het bord pakken, opscheppen en wegwezen, verloopt eventjes niet gladjes. Als we allemaal door hebben hoe men de stroomlijn wil, heeft iedereen snel een bord vol koolhydraten. De tweede lus zit er op en we hebben een goede 70 kilometer in de benen. Rolf verklaart me dat het laatste stuk met recht het stuk met de laatste loodjes is. Ik zie wel en desnoods zet ik mijn verstand op oneindig.

De weidsheid van het landschap is enorm

Na 25 minuten rust vetrekken we vol goede moed voor de laatste lus en alleen zij die deze tocht al eerder liepen, weten hoe zwaar deze is. Even buiten Monnickendam krijgen we als voorproefje een stuk dijk. Een voorproefje slechts, want na enkele kilometers verlaten we deze 'zeewering' weer en zetten we koers richting Zuiderwoude. Deze keer doen we zo'n Waterlands plaatsje bij daglicht aan en geniet ik er des te meer van. Het is werkelijk een heel leuk plaatsje, waar ik zeer zeker op een ander moment nog eens naar terug zal keren. Na de wagenrust in De Belmermeer (vogelmeerpolder met ganzenkolonies), vervolgen we onze weg die vooral lang en recht is. Ondanks de wind en de vermoeidheid is en blijft de sfeer in de groep geweldig en valt er zelfs nog genoeg te genieten van de omgeving. De weidsheid van het landschap is enorm. Dit zijn nu van die plekken in Nederland waarbij je je afvraagt of dit landje werkelijk zo dicht bevolkt is. Aan de andere kant heeft deze weidsheid ook zijn nadelige kant. Zo zien we al geruime tijd de kerktoren van Ransdorp. Dan weer recht vooruit, dan weer links van ons en het lijkt maar niet dichterbij te komen. Als we nagenoeg op de A2 lopen slaan we gelukkig linksaf en stevenen we recht op de kerktoren af.

In Ranswijk proppen we ons in het oergezellige Café De Zwaan, niet te verwarren met de Drie Zwanen van enkele uren geleden. Een stappenteller geeft 85 kilometer aan. Het valt menigeen nu behoorlijk zwaar om weer overeind te komen en er moet zelfs een wandelaar ondersteund worden door zijn wandelmaatjes. In de verte ligt de dijk waarop we straks de laatste kilometers zullen afleggen. Na 88 kilo-

meter is het dan zover. De lang verwachte dijk ligt aan onze voeten en er eenmaal bovenop krijgen we de wind van voren. Neen, niet van onze baankapitein, maar van Moedertje Natuur. Achtentachtig kilometer, dus 12 kilometer dijk tot aan Monnickendam. Hoe ik ook mijn best doe om een glimp van deze plaats op te vangen, het lukt me niet. Het tempo dat de voorlopers aangeven is niet door iedereen meer te volgen. Het gevolg is dat er grote gaten vallen in het peloton. Omdat een Euraudaxtocht stipte tijden kent, lijkt het erop dat hier het gezegde: 'samen uit samen thuis niet opgaat!' Zeker op een dijk, waar je heel ver naar voren en naar achteren kunt kijken, is de lange sliert zichtbaar. In gedachten ben ik bij hen die niet meer dan een stip aan de horizon zijn. Wat moet dit voor hen afzien zijn. Helaas kent ook deze tak van sport geen mededogen. Gelukkig is er in het prachtige plaatsje Uitdam nog een comfortabele wagenrust in een grote schuur. Het geeft de achterblijvers en vergeef me deze betiteling, de gelegenheid weer aan te sluiten. Genietend van de heerlijke erwtensoep, die naar hartelust wordt uitgeschonken door de organisatoren, is de hele groep weer compleet. Edoch, edoch ... het fluitje van Rolf is meedogenloos. Na ampele 7 minuten is het weer tijd voor vertrek. Eenmaal weer op de dijk zijn heel in de verte de twee kerktorens van Monnickendam te zien. Althans, ik laat me dit vertellen door een medewandelaar. Er moeten nog 7 kilometer worden afgelegd en als ik zo naar de torens kijk, kan ik me dit niet voorstellen. In mijn beleving liggen zij nog vele kilometers verderop.

Als de zon langzaam begint te zakken

Als de zon langzaam begint te zakken, wordt het ook een stuk kouder. Toch is het een prachtig gezicht die ondergaande zon op het water van het IJsselmeer en ik kan er zelfs na zo'n afstand als nu nog van genieten. De natuurlijke elementen, de afstand en de tijd dat we al op de been zijn, begint zijn tol te heffen. Binnen een paar kilometer is de groep weer geheel uiteen geslagen en is de laatste wandelaar amper nog te zien. Ondanks dit, blijft het tempo straf en er wordt al een heel klein beetje gemopperd om me heen. "Moeten ze nou echt precies om 19.00 uur binnen zijn?", vraagt een enkeling zich af. Baankapitein Rolf kan dit niet gehoord hebben, maar heeft het kennelijk wel via telepathie vernomen. Vanaf het moment dat we dijk verlaten is het alsof de handrem aangetrokken wordt. Bijna stapvoets naderen we het verlossende einde. Als we uiteindelijk 2 minuten 'te laat' aankomen is de groep wel nagenoeg weer compleet. Buiten het Cultureel Centrum worden we met een warm applaus onthaald door de organisatoren en familieleden en vrienden van wandelaars. Even later weet organisator Rinus Jordaan de aanwezigen in de zaal te melden dat er slechts 7 uitvallers zijn. Zij die voor de eerste maal de 100 kilometer hebben afgelegd krijgen naast het diploma ook een bos bloemen en ik denk: "Da's nou eens leuk!"

Afgezien van deze extra aandacht die deze mensen verdiend hebben, wordt iedere wandelaar in het zonnetje gezet door dat ieder persoonlijk het diploma overhandigd krijgt. Neen, ik vind deze afsluiting meer dan de moeite waard, want ik heb het wel eens anders meegemaakt!! Onder de aanwezigen worden de schijnwerpers ook op verschillende personen in het bijzonder gericht. Zo ontvangt Johan Hut een kolossale, maar prachtige Adelaar uit handen van Euraudax voorzitter Bertus van Ginkel, namens de Franse Audax Organisatie. Hij krijgt dit bijzondere geschenk omdat deze 9^e Nacht van Waterland voor hem zijn tiende Adelaar opleverde. Als de voorzitter opsomt wat dit inhoudt, duizelt het me door de vele kilometers die ervoor afgelegd moeten worden. De man stijgt in ieders achting en zo komt er een einde aan een lange, mooie, koude en vermoeiende tocht die perfect georganiseerd is en bovenal perfect geleid door Rolf Craanen en Peter Roelofsen als assistent.

Rinus Jordaan, op naar je tiende Nacht van Waterland

Wandelaar Hans Brongers.

Tips voor trekkers **AANSCHAF VAN EEN RUGZAK**

serie tips naar een idee van: Margriet

- *Dagrugzak*

Bestemd voor dagtochten. De inhoud is meestal 20 tot 30 liter. Prijzen variëren van 10 tot 100 euro.

In de kleinste dagrugzakjes kun je niet veel meer kwijt dan regenkleding en wat eten en drinken, in de grotere passen bijvoorbeeld ook een extra trui en een fotocamera. Een dagrugzakje heeft altijd twee schouderbanden en meestal geen (of alleen hele dunne) heupbanden. Je draagt het hele gewicht dus op je schouders. Wie snel schouderklachten krijgt, kan overwegen om een weekendrugzak met heupbanden aan te schaffen.

- *Toerrugzak*

Bestemd voor weekendwandelingen en huttentreктоchten. De inhoud is doorgaans 40 tot 50 liter. Prijzen variëren van 75 tot 200 euro.

Behalve de benodigdheden onderweg kun je wat extra eten, een toilettas en een slaapzak meenemen. Toerrugzakken hebben naast schouderbanden ook heupgordels. Je draagt meer bagage dan met een dagrugzak, maar omdat het gewicht vooral op je heupen rust, valt het verschil doorgaans erg mee.

Een variant hierop is de klimrugzak. Deze wordt gebruikt door klimmers en toerskiërs en heeft extra bevestigingspunten voor pickels, touwen en ander materieel.

- *Trekkingrugzak*

Bestemd voor meerdaagse trektochten met de tent. De inhoud is meestal rond de 60 liter, bij langere trektochten zelfs tot 75 liter. Prijsindicatie: 100 tot 300 euro.

Een trekkingrugzak is niet alleen groter dan een toerrugzak, maar heeft ook dikkere heupbanden en meer verstelmogelijkheden.

Als je zeker weet dat je nooit wandeltrektochten met een tent zult maken, dan is een toerrugzak een goede keuze. Hiermee kun je ook prima dagtochten maken. Wie wél graag stevige tochten maakt, zal meestal uitkomen op een combinatie van dagrugzak en trekkingrugzak. De trekkingrugzak is ook best te gebruiken voor weekenden en huttentochten. Zo heb je voor iedere tocht wel een rugzak.

INWENDIG OF UITWENDIG FRAME

Toer- en trekkingrugzakken zijn versterkt met een frame. Meestal zit dit frame aan de binnenkant van je rugzak, tegen je rug aan. Ze zorgen voor stevigheid en voorkomen tevens dat puntige bagage in je rug priemt. Vroeger werden vooral rugzakken met een uitwendig buizenframe verkocht. Deze rugzakken kun je bij heel zware tochten hoger inpakken. Een inwendig frame heeft weer als voordeel dat je minder snel blijft haken achter boomtakken of in het openbaar vervoer. Ook ben je iets wendbaarder bij een steile klim in de bergen. Tegenwoordig kom je vrijwel alleen maar inwendige frames tegen. Dat wil zeker niet zeggen dat een rugzak met een uitwendig frame inferieur is. Mocht je er een voor een zacht prijsje kunnen overnemen, dan is dat zeker het overwegen waard.

WAAR MOET JE OP LETTEN BIJ DE AANSCHAF?

Belangrijke criteria voor de keuze van een goede rugzak:

- Zit de rugzak lekker? (je moet hem immers de hele dag gaan dragen)
- Heeft de rugzak stevige gepolsterde heupbanden? (het meeste gewicht rust daarop)
- Is het een goed merk? (goedkope rugzakken gaan minder lang mee)
- Heeft de rugzak goede verstelmogelijkheden? (belangrijk voor de gewichtsverdeling en extra stabilisatie)

BESCHERMING TEGEN REGEN

Sommige fabrikanten beweren dat hun rugzakken waterdicht zijn. Geloof er maar niets van. In het gunstigste geval zijn ze waterafstotend en bij langdurige regenafval gaan ze hoe dan ook lekken. Voor langere tochten in regenachtige gebieden is het raadzaam om een extra regenhoes te kopen. Zo'n hoes weegt maar een paar honderd gram. Nog een handige tip: pak al je bagage in plastic tassen in. Zo voorkom je dat je kleren en je slaapzak nat worden als het regent of als je waterfles per ongeluk open raakt. Bovendien vind je zo veel sneller je spullen terug.

BESCHERMING TEGEN VUIL

Hoe netjes je ook met een rugzak omgaat, vroeg of laat wordt hij smerig. Het ergste vuil kun je met een natte lap verwijderen. Je kunt hem ook afspoelen onder de douche. Wil je een rugzak grondiger reinigen, dan wordt het lastiger. In sommige gevallen kun je het inwendige frame tijdelijk verwijderen door de twee aluminium staven uit het rugpand te trekken. De rugzak kan daarna gewoon in de was (40 graden). Hardnekkige vetvlekken zijn vaak goed te behandelen met ossengalzeep, verkrijgbaar bij de drogist.

HOEVEEL MAG EEN RUGZAK WEGEN?

Een dagrugzak zal niet veel meer dan 5 tot 7 kilo wegen, bij toerrugzakken moet je rekenen op rond de 10 kilo en bij trektochten op 12 tot 18 kilo. Een vuistregel luidt: je rugzak mag niet meer wegen dan 20% van je lichaamsgewicht. Een mooie formule, maar de meeste trekkers zullen dit streefgewicht bij stevige trektochten met kampeerspullen en eten niet halen. Hoe licht of zwaar een rugzak ook is, het is altijd een kwestie van wennen. Doorgaans zijn de eerste dagen het zwaarst. Als je een goede rugzak hebt, niet te veel bagage en die elke dag goed inpakt, zul je merken dat het lopen na een aantal dagen steeds gemakkelijker gaat. Een te zware rugzak zal echter nooit wennen. Te veel bagage kan leiden tot knieklachten of andere blessures. Vooral afdalingen kunnen een aanslag betekenen op je knieën, met name bij een verkeerde looptechniek. Wie ondanks alle voorzorgen toch last blijft houden van pijnlijke knieën, kan overwegen om telescoopstokken te kopen (verkrijgbaar bij buitensportwinkels).

lees verder op de volgende pagina

HOE PAK JE EEN RUGZAK IN?

Een goed ingepakte rugzak is bijna net zo belangrijk als goed zittende schoenen. Vooral bij lange afstanden kan een slecht gepakte rugzak slopend zijn. Helaas bestaat er voor het inpakken geen simpele methode die altijd succes biedt. Er zijn wel een paar algemene vuistregels, voor de rest is het een kwestie van handigheid en ervaring. Veel hangt ook af van wat voor bagage je meeneemt (bijvoorbeeld wel of geen tent), en wat voor rugzak je hebt. De vuistregels zijn:

- de zware dingen (bijvoorbeeld water, brandstof en tent) zitten bij voorkeur zo dicht mogelijk tegen je rugzak aan, zodat het zwaartepunt van de rugzak bijna recht boven je heupen komt;
- dingen die je onderweg nodig hebt, zoals regenkleding, water en andere dingen, moet je er snel uit kunnen halen, zonder de hele rugzak te ontladen.

De meeste trekkingrugzakken zijn ingedeeld in een groot bovencompartiment en een wat kleiner ondervak, en hebben daarnaast nog een apart bovenvakje. In het ondervak kun je bijvoorbeeld je slaapzak stoppen; dat is ook meestal het eerste wat je inpakt als je je tent opbreekt. Afhankelijk van de grootte van het ondervak kun je er nog wat losse dingen aan toevoegen, bijvoorbeeld kleding of toiletartikelen.

Het bovenste compartiment vul je met de tent, kleding, brander, brandstof en etensvoorraden in een volgorde zoals het uitkomt. Probeer de zwaarste dingen zo veel mogelijk tegen het ruggand aan te schuiven. Tenslotte een fotocamera, fleecevest, waterfles, zodat je die gemakkelijk bij de hand hebt. Het bovenvakje is handig voor bijvoorbeeld topografische kaarten, zonnebril, gsm en andere kleine dingen. Soms past hier ook een 'self-inflating' matje in. Stop hier geen zware voorwerpen in, anders komt het zwaartepunt van je rugzak een stuk hoger te liggen en ben je minder stabiel bij steile beklimmingen of afdalingen. En dan de laatste stap: leg je rugzak op de grond met het ruggand onder. Pers met je knieën de bagage zo plat mogelijk (aangenomen dat er geen kwetsbare voorwerpen in zitten) en sjoer de compressiebanden aan de zijkant strak aan. Hiermee komt het zwaartepunt weer een stuk dicht bij je rug te zitten. Vooral niet te voorzichtig zijn, een goede rugzak kan best wat hebben.

Verder is de verleiding groot om allerlei spullen aan de buitenkant op te hangen, omdat ze niet goed erin passen of omdat je ze bij de hand wilt houden. Doe dit zo bij voorkeur alleen met handdoeken of natte kledingstukken die nog moeten drogen. Voorwerpen die aan een touwtje bungelen lopen bepaald niet lekker. Bovendien blijf je er snel aan haken en maakt het bungelen zoveel geluid dat dieren op de vlucht slaan. Zit je rugzak tijdens het lopen toch niet prettig? Als enig experimenteren met verstelriempjes niet helpt, dan kun je eens proberen om je rugzak op een andere manier in te pakken. Vaak doet dat wonderen.

HOE DRAAG JE EEN RUGZAK?

Op het eerste gezicht is dat nogal wiedes: hang 'm om je schouders, trek de heupband aan en lopen maar. Maar de praktijk is minder eenvoudig. Een fout die veel onervaren trekkers maken is dat ze de rugzak te veel op hun schouders laten rusten. Een betere methode om je rugzak om te doen:

- pak de rugzak en hang hem om je schouders,
- trek je schouders zo hoog mogelijk op,
- trek dan je heupband zo strak mogelijk aan,
- laat je schouders weer zakken.

Als je dit goed doet, heb je maximale bewegingsvrijheid voor je schouders. Als ze nu echter nog iets naar achteren worden getrokken, dan heb je waarschijnlijk de rugzak niet goed ingepakt of de compressiebanden niet genoeg aangehaald (zie boven). Dat je heupgordel aanvankelijk een beetje knelt, is minder erg dan het lijkt. Doorgaans voel je er na een tijdje lopen niets meer van. Blijven je heupen tijdens de tocht nog steeds pijnlijk, dan kan het zijn dat de polstering van je heupriemen te dun is. Een andere mogelijke oorzaak zijn de naden in je broek of ondergoed. Meestal is dit goed te verhelpen door ze een beetje te laten zakken of juist omhoog te trekken.

MET JE RUGZAK IN HET OPENBAAR VERVOER

In bussen of treinen is het meenemen van een rugzak vrijwel nooit een probleem, er is altijd wel genoeg bagageruimte. Zorg er wel voor dat er geen kostbaarheden aan de buitenkant van de rugzak zitten, een zakkenroller heeft ze zo weggekaapt. In derdewereldlanden zul je nog beter moeten opletten. De bagage van passagiers wordt daar doorgaans bovenop de bus geladen. Bij het op- en afladen voor en na de reis is er veel consternatie. Je zult niet de eerste toerist zijn wiens rugzak in die drukte plotseling spoorloos verdwenen blijkt. Een andere bekende truc is dat op het moment van vertrek een passagier plotseling weer wil uitstappen. Zijn bagage wordt van het dak gehaald, waarbij een passant jouw rugzak wordt meegenomen, terwijl je binnen in de bus nietsvermoedend zit te wachten op vertrek.

Vliegen brengt weer andere voorzorgen met zich mee. Een rugzak zul je vrijwel nooit als handbagage kunnen meenemen en moet je dus bij het inchecken afgeven. Bind nooit losse voorwerpen aan de buitenkant van je rugzak vast. Hoe goed ze ook vast lijken te zitten, er is weinig bestand tegen de weinig fijnzinnige behandeling door kruiers, die rugzakken soms meters door de lucht gooien. De beste oplossing: er zijn speciale grote zakken (*flightbags*) te koop waar je je rugzak kunt inpakken. Zo blijven er geen gespen en riempjes haken aan andere bagage. Zo'n zak kun je tijdens de wandeltocht weer heel goed gebruiken om etensvoorraden of wasgoed in op te bergen, of om er het voeteneind van je slaapzak in te steken bij extreme nachtvorst. Als je geen flightbag tot je beschikking hebt, is het raadzaam om je heupgordels langs de achterkant van de rugzak vast te klikken. Zo komt het gepolsterde deel stevig tegen de zijkant van je rugzak te zitten, wat de kans op beschadigingen aanzienlijk verkleint.

(bron: www.tweevoeter.nl)

Euratom in een geodetische lijn met het Goorken Moer

Door: Ad van Asten

Een spannende titel bedenken voor een clubreis zonder bergen is net zoets als voor Enrico en Miquel een wandeling van 20 km interessant laten zijn tussen het moment van hun eerste kennismaking met Coby bij de lage venen van Arendonk en een welverdiende beker soep van 'oma' onder de rook van een kerncentrale ongeveer op de plek waar Hendrik Conscience in 1831 de inspiratie kreeg voor zijn boek 'Rikke-tikke-tak'.

En eigenlijk krijgt hiermee het onderstaande verhaal zijn geodetische verbinding met de climax: de Watermolen aan de Witte Nete bij Retie.

Op deze eerste zaterdag van maart togen we met 2 volle bussen en nog een busje naar de Belgische zuiderkempen voor een platte clubreis, die door Toon in zijn welkomswoord werd aangeduid als: kanalen en riviertjespad.

Omdat we maar 'op een steenworp' van huis af zijn, kunnen we al om goed half negen aan onze wandeling beginnen. De gezamenlijke plas viel in het water, omdat de kastelein van 'De Bonte Os' zijn luiken nog dicht had!

Jan deelde de papieren uit en Toon deed ons uitgeleiden tot aan de Wamp: dus geen enkele reden om ons te bekommeren om de bekoringen die ons op de landweggetjes van het goede pad af zouden doen dwalen!

De broertjes Enrico en Miquel zijn vandaag op uitnodiging van 'oma' aan Piet en mij toevertrouwd. We zullen daarom proberen ons best te doen om deze wandeltocht in een sportieve tred af te leggen.

Over het grensplaatsje Arendonk valt weinig opwindend nieuws weer te geven. Zo'n 350 jaar geleden behoorde Arendonk nog tot het bisdom Den Bosch, en dat is waarschijnlijk ook de reden waarom er in 1716 een zustersgemeenschap vanuit Dommelen naar hier vertrok om een klooster te stichten.

Op de oever van de Wamp verheft zich de achtkantige 'koffiepotmolen', die in zijn huidige vorm uit 1806 dateert maar die in werkelijkheid hier ergens 500 jaar eerder moet hebben gefunctioneerd! Onze speciale belangstelling gaat echter uit naar een miniem standbeeldje van 'Nen

Aorendoenkse Telouwerele'er', of wel 'de bordenlikker', een spotnaam uit het verleden voor Arendonkers. Het ontlokt Nellie de uitspraak: 'en zeker de voorloper van mijn vaatwasser!'

Er volgen nog wat paadjes door kreupelhout langs het riviertje en dan laten we Arendonk achter ons.

Geruime tijd volgen we het riviertje de Wamp dat zijn bron vindt in het Staatsnatuureservaat Het Goorken. Op deze grauwe zaterdagmorgen ziet het gebied er een beetje spookachtig uit. Het is een laagveengebied met afwisselend moerasvenekes en kreupelhout aan weerszijden van ons wandelpad. Het moerasgebied roept onwillekeurig herinneringen op aan de Mariapeel bij Griendtsveen.

Tot omstreeks 1830 heeft men hier turf gewonnen en zelfs tijdens de beide wereldoorlogen is er nog veen afgegraven. Nu is het hoofdzakelijk een lustoord voor diverse vogelsoorten en typische veenplanten. Maar evenmin als op het Trekvogelpad krijgen we hier de als zeldzaam aangemerkte vogels in het vizier.

Voor u gelezen:

In Metro:

Feestakkers fleuren zomer in Gelderland op

Op een groot aantal plaatsen in Gelderland staan deze zomer akkers in bloei. De zogenoemde feestakkers symboliseren het 75 jarig bestaan van de stichting Het Geldersch Landschap. De stichting zaait eigen akkers de komende maanden in met wilde bloemenmengsels.

Ook in Metro:

Avonturiers reizen rond de wereld voor het goede doel
Na de muntinzamelingsactie "Coins for Care" heeft Esther Jacobs een nieuw initiatief in het leven geroepen:

www.wereldprestatie.nl

Wereldprestatie zorgt ervoor dat avonturier, reisorganisatie en goede doel bij elkaar gebracht worden. Voor deze actie worden wandeltochten (door de Sinaiwoestijn) of fietstochten (Cuba of Oeganda) georganiseerd. Maximaal 25 procent van het door de reiziger verzamelde sponsorgeld mag worden gebruikt om de reis te financieren.

In de Jacobsstaf:

Jeroen Gooskens (auteur van 'Ver onderweg')

Inmiddels is het 13 jaar later en ben ik meer dan 6000 kilometer gevorderd op mijn Camino.

Mijn horloge heb ik afgedaan en ik heb alle tijd. Aan het einde van de aarde heb ik gestaan en niets hoeft meer zo nodig. Ook weet ik dat het gras aan de andere kant van de heuvel niet groener zal zijn dan aan deze, geluk is graven op de plaats waar je staat.

Lentebries en herfststorm, optrekkende mistflarden en invallende duisternis, brandende zon en striemende regen hebben mij geleerd dat alle weer wandelweer is en de wereld mijn huis.

Voorwaarts gaand en achterwaarts filosoferend, biddend met mijn voeten.....

Uiteindelijk maken alleen de waterloopjes, die hier in dit omvangrijke veengebied ontstaan en die de voedingsbronnen zijn van de iets grotere rivier de Nete, onze trektocht tot nu toe aantrekkelijk. Die bronriviertje zullen vandaag nog diverse malen ons pad kruisen op weg naar de Nete die hier meanderend door de Kempen trekt voorafgegaan door een keur aan bijvoeglijke naamwoorden.

We geraken inmiddels op een iets minder aantrekkelijk wandelparkoers. Eerst wandelen we geruime tijd langs een waterloop door het agrarische buitengebied en daarna langs het 'Kanaal van Dessel over Turnhout naar Schoten' zoals het hier populair wordt genoemd. Het is daarom een aangenaam intermezzo om hier in de directe omgeving van natuurreservaten en uitgestrekte bossen 'Taverne Postel Ter Heyde' aan te treffen.

Als u voornemens bent om eens de Kempen te gaan verkennen, dan is dit beslist een aanrader om er een paar dagen te verblijven. Hier ligt ook een knooppunt van andere wandelroutes door de Kempen. Zo passeert er de historische wandelroute van Bladel naar Antwerpen die dateert uit 1937. Bij gelegenheid van de 100ste verjaardag van Reinier Snieders, in 1968, werd dit Sniederspad door Grote Routepaden opnieuw bewegwijzerd. Ook kan men vanaf hier gaan zwerven op de streek-GR Mol Om. Dat pad is 80 km lang en voert langs de mooiste Kempische dorpjes en gehuchten rond Mol.

Wij genieten hier in deze gastvrije taverne in ieder geval van een paar heerlijke

kopjes koffie met als 'toetje' advocaat met slagroom!

Weer op stap laten we de omgeving ons welgevallig zijn. Het is niet zozeer de natuur, maar meer de 'luxueuze' verblijven voor dag en nacht die er her en der verspreid staan. Om nog meer ruimte om de pandjes te ver-

krijgen wordt op deze zaterdag grootschalig aan 'bosbouw' gedaan.

Een eindje verderop passeren we het Campinastrand. Samen met het Familiestrand was dat 'bijna' zo'n halve eeuw geleden 'de' ontspanningsgelegenheid om naartoe te gaan; toen 'nog' met de fiets vanuit Reusel, waar destijds de 'verkering' woonde.

We verdwijnen vanaf hier in een houtwal die over geruime afstand de loop van een afwateringskanaaltje volgt. Zonder het goed te beseffen lopen we nu langs een historisch slootje om het zo maar even te noemen. Het kanaaltje dat ook wel 'Collateur' wordt genoemd, werd rond 1850 gegraven door toedoen van Koning Leopold I met het doel de moeren bij Arendonk te ontwateren en herbobossing mogelijk te maken. Er werd wel beweerd dat die van 'het verenigde luciferhoutje' geregeld bij de koning op audiëntie gingen!

Nu staan we plotseling tussen twee naijverende dorpen: die van Witgoor links van ons en de Desselnaren rechts. Om ons niet te hoeven uitlaten over de aantrekkelijkheid van de restanten van een kapelletje uit 1663 en een wat merkwaardige kerk uit 1934 besluiten we ons pad rechtdoor langs de gracht te vervolgen. Het schijnt ook zo bedoeld te zijn, maar de markering laat hier nogal wat te wensen over! Nu is de goede raad van Toon altijd: lezen wat er staat jongens. Maar als je niet weet waar je bent in je boek, wat dan?

In 'Op lemen voeten' 2004-1
Pelgrimsspecial

*Hans Annink auteur van 'Een late pelgrim op de melkweg':
Er is sprake van een leven vóór
en een leven ná de
pelgrimstocht, iets wat wel meer
pelgrims ervaren, maar je wordt
geen heilige van al dat lopen.*

Ook in op lemen voeten
*Schrijft Klaas van de Poel over
zijn voetreis naar Rome:
Storm, regen, zon en sneeuw.
Europa is mooi en afwisselend
en de Via Francigena gaat door
schitterende gebieden: de
Champagne, de Jura, de Alpen,
Toscane. De beleving van die
gevarieerde natuur leverde de
eerste verdieping van deze
pelgrimsweg op: de eindeloze
velden van Noord-Frankrijk, de
diepe kloven van de Jura, de
bergen rondom het meer van
Geneve maakten indruk. De
plotselinge ontmoetingen met
dieren, groot en klein, waren
evenzovele verrassingen. En het
weer? We hadden storm in
Zeeland, regen in Frankrijk,
zon in de Alpen en sneeuw in de
Apennijnen. En toen we in
Rome aankwamen, zon op het
St.Pietersplein.*

Noors pelgrimsverleden
herleeft
*Dankzij St Olaf werd
Trondheim, de oude hoofdstad
van Noorwegen, de
belangrijkste bedevaartplaats
van Noord-Europa. Het 1000-
jarig bestaan van de stad in
1997 werd aangegrepen voor
een revival van de
pelgrimsroutes naar Nidaros,
zoals Trondheim vroeger heette.
Op de 643 km lange tocht van
Oslo door Zuid- en Midden-
Noorwegen wacht de
hedendaagse pelgrim imposante
landschappen, natuurgebieden
en interessante cultuur-
historische bijzonderheden.*

Het onverwachte smalle betonnen bruggetje zien de jongens gelukkig al van verre liggen en ombekommerd geraken we na wat schuifpaadjes, voor vandaag de eerste en de laatste, bij de echte bebouwde kom van Dessel. Ja, ze laten ons wat aftippelen om aan voldoende kilometers te komen. Op diverse kruisingen mogen we rechtdoor lopen, en het is best leuk om juist voor een auto de weg over te steken, maar dan wel via de strepen van een zebrapad. En, ze stoppen echt; gelukkig rijden er geen 'ollanders' tussen!

Het stadje Dessel kent een geschiedenis van eeuwen, maar deze veelheid aan oversteken getuigt nu eenmaal niet van enig houvast voor weergave van deze historie. Waren wij van ons pad afgeweken en hadden we gekozen voor: het Groesgoorpad, het Strimittenpad, het Vijverpad of zelfs de Kerkepadroute, dan zou dat misschien anders zijn geweest. Laat u daartoe dan maar eens verleiden bij uw volgende bezoek aan deze omgeving!

Regelmatig worden we ingehaald door hetzelfde groepje wandelaars, ze verstaan overduidelijk het vak: aanzetten en doorlopen, maar of ze 'de gebeurtenissen van onderweg' ook allemaal meekrijgen is nog maar de vraag! Bij deze poging besluiten ze toch maar even met ons op te trekken, want het 'rustpuntje' moet hier toch ergens in de buurt zijn.

We vervolgen ons pad door het buitengebied van Dessel, nu over een min of meer ongelijk 'karrenspoor' tussen een weiland en bosgebied door. De jongens kennen de wandelroutine al en benutten de kans om af te snijden, als voorbeeldige wandelaars blijven Piet en ik echter trouw aan het rechte pad.

Een naambordje bij een gehucht geeft aan dat we Boeretang passeren. Het is niet alleen een vreemde naam, maar meer nog een historisch plekje op onze wandelroute.

'Reeds in 1672', lees ik in de wandelgids, 'stond hier een met vest omgeven versterkte hoeve, die in 1750 herbouwd werd en toebehoorde aan de abdij van Tongerlo. Hendrik Conscience was er in 1831 ingekwartierd en kreeg er de inspiratie voor zijn boek 'Rikke-tikke-tak'.'

En hiermee zijn we ongeveer aangekomen bij de uitgangspositie van mijn verhaal: de soeppan van oma onder de rook van de kernenergiecentrale.

Dat even daarvoor de Nete hier wit was, viel ons niet op. We waren te zeer geïnteresseerd in anekdotes uit de rijke wandelgeschiedenis in ons eigen landje: 'het kan verkeren' om maar eens bij een enkele lijfspreuk te blijven.

Het rustpuntje ligt vandaag inderdaad aan de voordeur van Belgoproces, zoals het Euratom-complex tegenwoordig wordt genoemd. Het is een gigantisch complex aan weerszijden van het Kempens kanaal. Aan de kant waar wij wandelen liggen de chemiefabrieken en aan de overzijde het studiecentrum. Het

geheel vormt een belangrijke werkgelegenheid voor het hele kempische achterland en waarschijnlijk ook nog wel daarbuiten. In ons landje maken we ons druk om alles 'wat te gebeuren staat', terwijl we hier, op nog geen dagwandeling van huis, ons in het geheel niet bekommeren om al 'het onheil' dat rondom ons heen staat te borrelen.

Voor de jongens zit het erop voor vandaag, ze beraden zich nog of ze een volgende keer in de bergen weer met

ons op zullen optrekken. Maar ja, de jeugd ziet zich zo nu en dan ook al voor keuzes geplaatst. Om het voorlopig maar bij Erica te houden: 'Wandelen is bij uitstek een sport om mensen aan het sporten te krijgen. Alle kenmerken ervan

Kennedywalkers opgelet.

De regio Limburg gaat in samenwerking met de Koninklijke Marine op zaterdag 12 juni een reis organiseren naar de 5^e Kennedymars van Anna Paulona. Er staat u een goed verzorgde Kennedymars te wachten, maar u moet hem wel zelf lopen!

U wandelt door het onbekende gebied van de kop van Noord-Holland. Onderweg zijn 3 grote rustposten waar ook uw bagage naartoe wordt gebracht

Na afloop volop gelegenheid tot rusten, douchen of u door het Rode Kruis te laten verzorgen.

De regio Limburg zorgt er dan weer voor dat u op zondag 13 juni veilig met de bus terugkomt in het zuiden van het land.

Gekozen is voor maar liefst 5 opstapplaatsen in Limburg en Brabant zodat u ruimschoots in de gelegenheid bent om op de bus te stappen.

En wat gaat u deze uitstap kosten?

Voor het bedrag van 35,00 euro all-in (reis heen en terug, inschrijving en herinneringsmedaille) wordt u een fantastische nachttocht aangeboden. Geheel verzorgd en uitgerust komt u weer terug bij de opstapplaats. Wilt u meedoen, dan kunt u voor eventuele vragen of inlichtingen contact opnemen met

Joke Timmermans. Telefoon 0475-495928.

Sluitingsdatum 28 mei 2004. Bij onvoldoende belangstelling wordt er met kleinere bus gereden.

Inschrijving 4Daagse van Nijmegen gesloten

Op woensdag 10 maart werd door een notaris geconstateerd dat de limiet van 47.000 inschrijvingen was bereikt. Plaatsen die vrij komen door wat dan ook worden niet aangevuld.

Wij zijn benieuwd naar de analyse over deze procedure die de organisatie op enig moment zal publiceren.

kan je als voordeel noemen: lekker in de buitenlucht, de natuur, met z'n allen erop uit, een prestatie leveren en niet gebonden zijn aan leeftijd.' Laten wij ervan uit gaan dat deze wijsheid door de jeugd zelf wordt ontdekt en geen presenteerblaadje is dat hen te kust te keur wordt voorgehouden!

Inmiddels is het gaan regenen. We wandelen een paar kilometer langs het Kempens kanaal en zien aan de overzijde de huizenblokken voor het personeel van het nucleaire bedrijf. Even verderop passeren we een sas en een cafeetje in het groen. Daar kunnen we ook weer de bossen in en zijn we kennelijk voorbij het geclaimde industriecomplex.

De regen wordt menens en ook de bosweg wordt er niet beter op. We bereiken daarna evenwel probleemloos het Prinsenspark, dat als provinciaal domein te boek staat.

Een wandelgroepje, met de uitstraling van IVN-ers, beraadt zich bij een routebord welk 'leerpad' de voorkeur krijgt. Het is Jan met zijn dames en een eindje stappen we samen op. Nu begint de omzwerfing door het domein, de mar-

kering is er schaars en we hebben niet direct in de gaten of we nu onder of boven aan de bladzijde bezig zijn. We komen nog wel langs een kabouterhuisje en bereiken het hoofgebouw.

De keuze is dan niet moeilijk meer: geel-rood en wit-rood gaan hier keurig samen en ginds draait het pad naar rechts!

Pas na een goed half uur komen we erachter dat Jan

zonder harem zit en wij op weg zijn naar het ijsmanneke van Kasterlee. Stappen terug zijn altijd zwaar, maar nu is de geodetische lijn tussen west en oost een fietspad en daarna hebben we nog ruimschoots de tijd voor ons afzakkertje in 'Taverne De Watermolen' bij Retie.

Nooit eerder brachten wij binnen 12 uur een buitenlandse wandelreis tot een goed einde en da's ook het vermelden waard.! Tot in de Bergen bij La Roche..... en vergeet niet je aan te melden voor ons clubweekend naar de Eifel op 25/26 september..

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (2).

Door: Christiaan Koehler

Vanwege de Wereldkampioenschappen Biljarten kan ik in Warffum naar een B&B fluiten. Leuk, wanneer de dag al goeddeels is verstreken. Wat nu?

Probeer het eens richting Uithuizen, luidt een goed bedoeld advies.

En zo stap ik dan maar via het gehucht **D o o d s t i l** op hoop van zegen die kant uit.

Bingo!; logement 't Oldörp, de voormalige volksuniversiteit van Ds. Gaaikema, biedt onderdak. Ik ben de enige gast in dit omvangrijke pand, waarin je je verloren waant. De keuken is gesloten maar dat probleem lost zich vanzelf op. De kok en zijn vrouw moeten immers ook eten. Zij maken de porties van hun lievelingsgerecht wat groter en ik mag aanschuiven.

De volgende morgen vroeg op pad naar Uithuizen om proviand in te slaan. In de enige winkelstraat hangt een gezellige ons-kent-ons dorps sfeer; niemand heeft haast. Bij de bakker wacht je geduldig op het eind van een lange, onverstaanbare keuvel, die over de toonbank heen en weer gaat. Bij de kassa van de kruidenier is een soort samenscholing gaande van huismoeders met kindjes. Intussen lezen mannen staande het ochtendblad om het daarna weer in het rek

Het Pieterpad is pas het begin..

Het Pieterpad is nationaal gezien een absolute wandeltopper, maar de GR5 is dé uitdaging voor iedereen die grensoverschrijdend op pad wil. Deze 2500 km lange GR begint waar het Pieterpad eindigt; bij Maastricht en eindigt in Nice aan de Middellandse Zee. Veel wandelaars hebben er in de loop der jaren grote delen van gelopen, anderen dromen ervan 'm helemaal te doen. Komende zomer bestaat de mogelijkheid in groepsverband één of meerdere trajecten van de GR5 te lopen. Voorlopig staan vier wandelweken gepland, beginnend in Maastricht en eindigend in Luxemburg, pal op de Franse grens. Per dag wordt zo'n 20 km afgelegd.

Er kunnen maximaal 25 personen per week deelnemen. Er wordt overnacht in een eigen tent; voor transport van de bagage wordt gezorgd.

De eerste week staat gepland voor 3 juli a.s. Volgend jaar wordt vanuit Luxemburg verder gewandeld naar Nancy. Alle info over de GR5 te lijf is te vinden op www.degr5telijf.nl of bel voor schriftelijke informatie 077-4751740

bron: Eindhovens Dagblad

Van Gogh-wandelroute in Zundert

Zundert krijgt een permanente van Gogh-wandelroute. Voor het project stelt de gemeente ruim 60.000 euro subsidie beschikbaar.

De route is uitgestippeld door het Cultuur Centrum van Gogh in Zundert.

De wandelroute loopt van zijn geboortegrond naar het beekdal langs plaatsen met van Gogh-herinneringen.

Langs de route komen glazen panelen met delen uit brieven van Vincent. De wandelroute werd geïntroduceerd tijdens de afsluiting van het van Gogh-jaar op 30 maart j.l.

Aldus Omroep Brabant.

terug te zetten. Met of zonder fiets of kinderwagen wordt op de stoep samengeklonterd om de laatste nieuwtjes uit te wisselen.

Trakteer daar jezelf op een bezoek aan de Menkemaborg. Een gedenksteen vermeldt anno 1614, maar het onderkelderde achterhuis schijnt nog een eeuw ouder te zijn. Daal er in af en bewonder de historische Groningse keuken

Op de binnenplaats van deze borg staat het 'Schathoes' waarin de pachters, na een schatting, hun jaarlijkse landhuur in natura betaalden, vandaar de naam.

Na het laatste huis van Uithuizen begint voor vandaag de grote lege wereld. Een landbouwer, kennelijk om 'n praatje verlegen; hij staat opvallend lang in zijn brievenbus te neuzen, houdt mij staande. Na het bekende 'waar kom je vandaan en waar ga je heen' wil ik wel eens horen, hoe het hèm vergaat. Weet dan wel waar je aan begint; ga er maar rustig voor zitten! Alles komt voorbij! De voor- en nadelen van de aardappelteelt, de ruilverkaveling, de graanprijzen en de aversie tegen het houden van melkvee en vooral varkens in dit deel van Groningen. En wanneer er dan ook nog getallen aan te pas komen blijkt al ras zijn grote twijfel m.b.t. het bestaansrecht van de landbouw.

"De bedrijven hebben een enorme omvang, maar zijn, met het oog op de toekomst helaas toch te klein. Het prijsniveau is kunstmatig en bovendien te laag en.....wie heeft er nu nog zin in om bij een boer te werken, laat staan boer te worden. Ik denk, dat er menig boerenbedrijf onderdoor gaat. En al ben ik het er niet mee eens denk ik ook dat er een groot stuk van Oost Groningen onder water zal worden gezet."

Inmiddels, wat jaren later, wordt er flink aan de waterkraan gemorreld en is er voor de happy-few uitzicht op spelevaren over zijn vruchtbare akkers!

Ten noorden van Appingedam ligt een interessante driehoek van mooie kleinschalige dorpen, die stuk voor stuk pareltjes van schoonheid of bijzonderheden in huis hebben. Doe er desgewenst een dagtocht over de zeedijk langs de Dollard bij en je doet onvergetelijke herinneringen op.

Het begint in 't Zandt. Daar staat een hoog langgerekt kerkgebouw, waarvan je je afvraagt "waar haal je de kerkgangers vandaan?" Het stamt uit de 13de eeuw.

200 jaar later is er een flink stuk aangeplakt en naar beweerd wordt weet niemand waarom. Een metselhobbyist kan zich hier uitleven in de vele variaties, waarin de stenen zijn gerangschikt. En dan heb ik het nog niet over het interieur en de eeuwenoude kriskras geplaatste grafzerken.

Einde dorpskern gaat het Wad- en Wierdenpad over de statige Boschlaan naar de Alberdaheerd.

Alleen al voor die schitterende, imponerende laan zou je er heen gaan. Dikke,

Rode Kruis-De Zaligheden
Zaterdag 15 mei 2004
Wandel-fiets en
rolstoeltocht.

Rode Kruis De Zaligheden bestaat 25 jaar en daarom heeft de wandelclub 55+ Eersel samen met de fietsclub besloten om op zaterdag 15 mei een gecombineerde tocht te organiseren:

Wandelen: 7-15 en 30 km
Fietsen: 25 en 40 km
Rolstoeltocht: 2.5 en 7 km
Wandelaars starten vanaf 09.00 uur tot 12.00 uur vanuit de Kantine van v.v. Bladella

Egyptischedijk 6, Bladell
Het finishbureau sluit om 18.00 uur

Kerkje in het bos
Voor een geplande wandelinstuif van atl. Ver. Weert lopen Tjeu en Cor v.d.Kerkhof en Paul Rietjes samen een stukje Graaf van Hornepad. Al pratend en wandelend informeren zij zo een journalist van de plaatselijke krant die een stukje moet schrijven over verrassende wandelroutes. Tjeu, Cor en Paul weten goed de weg op het OLAT-pad en ze geven informatie om wel drie kranten vol te schrijven. Binnen drie uur weet de man alles over: het ontstaan van het van Hornepad, de hartaanval van Wilhelmus Smeets in 1916, de grashut en een kerkje in het bos. De heren dronken na afloop een glas Affligem bij De Wildenberg, waarna Tjeu afscheid nam om alleen te voet verder te gaan, want met maar 12 km op één dag zou hij zijn wekelijkse 100 km niet vol krijgen.

Wilt u deze wandeling ook eens meebeleven, bel dan voor een afspraak met Tjeu:

0495-535280

hoge, eeuwenoude eiken vormen een lang rond afdak over het onverharde pad, waarover ooit de diligence heeft gereden. En dan de tuinen, vijvers en slootjes er om heen. Overall eenden, volop kikkers, alom vogels met hun gezang; één groot feest!

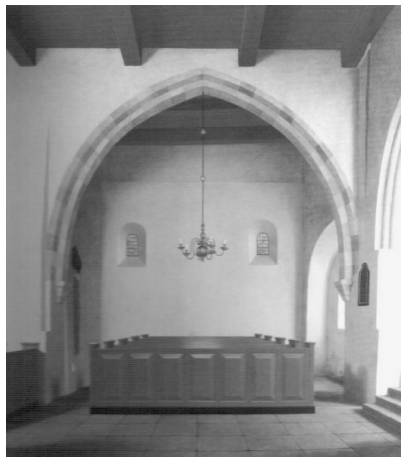
Het pad, zegt de beschrijving, loopt over het erf van de boerderij naar een leuke theekeoepel. Klopt!

Windstilte.

*Troag lopt een schip zien knopen,
loeft loi een lange rak,
Zeelu zoezeln op de bak
In zunig schaar en hopen.
Zellen zaailen voller lopen?
't Is d'onrust in heur vak
van winst noar huus en dak,
'n vertraaude hoaven inlopen.
't Verlangen is verdoan, verzopen,
verknauwd in heur tebak,
verswonden in heur hopen.
De zee wordt sikkom vlak
En geeft aal minder knopen.*

Jan Iden

Leermens, het volgende dorpje, vraagt alleen al vanwege de idyllische ligging en de tufstenen St. Donatuskerk om een bezichtiging. Bij binnenkomst van dit imposante bouwwerk uit de 11de eeuw wordt het oog getrokken naar het gewelf met de wisselende geel, rood, grijs, groene beschildering onder een hemelsblauw dak. Van diepe schoonheid en eenvoud is de nis met de twee boograampjes boven de rode banken, die Henk Helmantel zo treffend heeft weten te schilderen. Voor liefhebbers is er een interessante beschrijving beschikbaar.

Als kralen in een halsnoer verbinden slingerende wandel/fietspaden langs buurtschappen, weilanden en graanakkers de dorpjes met elkaar en maken het wandelen bijzonder aangenaam.

Bij beschutte leuke zitjes, een slootrand of zomaar ergens in een berm staan groene bordjes, waarop kunstenaars in dialect en gele letters verhalen over het Groningse landschap, de bevolking en zijn geschiedenis.

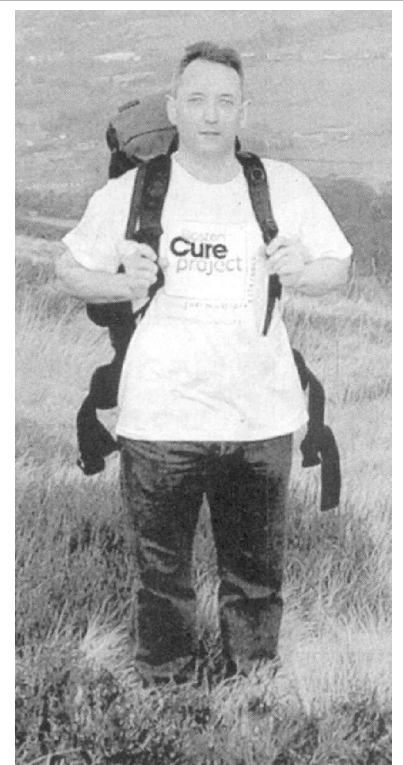
Met 'n ommetje loopt een pad naar het 500 inwoners tellende Westeremden, geboortedorp en woonplaats van de sympathieke kunstschilder Henk Helmantel.

's Zomers ontvangt hij zijn gasten op de koffie in een rustieke tuin naast zijn expositieruimte/atelier en tevens woonhuis in de stokoude voormalige pastorie 'De Weem'; 'n reis waard!

De trots van Zeerijp, is een wierde met daarop eenvoudige huisjes uit rode Groninger baksteen rondom de romanogotische kruiskerk met een

Maar schijn bedriegt; de boerderij is omgetoverd in een omvangrijke viskwekerij. In kolossale vijvers flaneren koikarpers, in grootte, kleur en soort om van te duizelen. Sommige, wel een meter lang, lijken op de romp van een Boeing. Prijs? Bereid je voor op vier cijfers achter het eurosymbool. Een indrukwekkende verscheidenheid aan bloemen, planten en heesters kleedt de vijvers aan. Smaakvolle zitjes staan er om in stilte van al dat moois te genieten. Vijanden? Helaas wel, de aalscholver!

Een blokje om van zestienhonderd kilometer.
Bron: Eindh. Dagblad
Op 18 april vertrekt de Engelsman Andrew Monk vanuit zijn woonplaats Bury, bij Manchester, te voet voor een tocht van zestienhonderd km naar Bremen in Duitsland, waar hij op 27 mei hoopt aan te komen. Andrew loopt dezelfde route als zijn vader eind 1944 en begin '45 aflegde als soldaat van het 7^e Bataljon Scottish Rifles. De route loopt vanaf Duinkerken, Oostende, Zeeuws-Vlaanderen, Tilburg, over Vught naar Eindhoven en verder over Helmond, Roermond, Mook naar Bremen. Hij hoopt met zijn wandeling drie en een half miljoen euro op te halen voor onderzoek naar een effectief geneesmiddel tegen MS. Zijn vrouw Gwen lijdt sinds elf jaar aan deze ziekte. Het Duitse stadje heeft overnachting en een cheque toegezegd.
Op 11/12 mei komt Monk door Eindhoven en op 17/18 mei door Helmond.
Voor alle informatie over de tocht en de activiteiten daarom heen kunt u terecht bij: Frans van Beers 5641 GE Eindhoven.
Tel: 040-2815182 en e-mail: msri@vanbeers.net

imponerende vrijstaande toren (uit de 14de eeuw). Ongevraagd ontsluit een vriendelijke kerkbewaarder de monumentale kerkdeur. Onder boogvormige gewelven staat een barok gesneden hoge preekstoel tegenover kolossale grafzerken en wapenborden van oude Groninger geslachten. Hoog tegen de achtergevel torent een 350 jaar oud indrukwekkend Faber-orgel.

Wordt vervolgd.

De ontdekking van het Pfalzer woud Maart 2004.

Door: Margriet

Na drieënehalf uur autobaan laten we Kaiserslautern rechts liggen en beginnen aan de laatste kronkelweggetjes binnendoor naar Johanniskreuz waar Paul en ik voor een weekje wandelen zijn neergestreken. Onderweg scoren we nog twee wandelkaarten van het gebied zodat we als een spin midden in een web van wandelwegen zitten.

Laat in de middag nog even de markeringen getest met een kleine toer die ons laat genieten van sneeuw, ijs, beboste hellingen en een bron in het dal.

De volgende dag gaan we er na een goed ontbijt flink tegenaan. Het is nevelig, maar het zicht is ver genoeg om van een afwisselend landschap te genieten. De hotelhouder stuurde ons naar het Karlstal vlakbij Trippstad, en inderdaad, het is er geweldig mooi. Hier en daar staan mysterieuze sculpturen en vlakbij een groot ven staat een gastvrij huis met onderdak voor Santiago-gangers. Een bekende aanlooproute loopt hier langs. Later komen we nog meer schelpen tegen. Op zondag nemen we de auto richting Dahn waar zich het Dahner Felsenland bevindt.

We maken daar een rondwandeling langs en naar de top van de ruïne Drachenfels. In Dahn zelf bevindt zich de Jungfernsprung, die midden in het stadje ligt. Het is een goed uitgangspunt voor een wandeling langs felsen met de namen: Moserfels, Bubenfels en Galgenfels. Een mooi gebied dat overeenkomst vertoont met het Elbsandsteingebirge waar ik vorig jaar over schreef.

Onderweg nog even de berg naar de Teufelstisch beklommen en een mooie wandeldag zat er weer op.

Op maandag bezoeken we Neustadt a/d Weinstrasse, een plaats met een gezellige mooie Altstadt.

Hoog boven de stad ligt de ruïne van een burcht uit 1200 en nog wat. Dat is een mooi wandeldoel, en erachter ligt een prettig afwisselend terrein. Op de hoogste top ligt de Weinbiet in de sneeuw, waar de Pfalzer Waldverein een soort herberg bestiert. Binnen is het een gezellige drukte en de prijzen zijn gunstig, want het is zelfbediening. Afhalen bij het loket. Langs mooie zigzagweggetjes gaat het omlaag en een uit steen gehouwen hert behoort tot een van de bezienswaardigheden.

Op dinsdag worden we wakker in een stille sneeuwwereld. Al het wit dat hier de laatste dagen langzaam verdween is in een keer terug. Zeker 20 cm ligt er al en er komt nog steeds bij.

We vinden een korte route rond Johanniskreuz zonder al te veel hoogteverschillen en zo kunnen we dik twee uur lang genieten van ongerepte sneeuw, met sporen van reeën en muizen. Sprookjesachtig!!

Na een grote kop goulashsoep en een dutje zijn de sokken weer droog en maken we nog een tweede wandeling door dit bijzondere landschap. Soms vliegt er een onverwachte sneeuwbal door de lucht, maar even onverwacht valt er ook wel eens een wolk sneeuw van een tak.

ISPO Award voor Lowe Alpine

De ISPO Outdoor Innovatie Award 2004 in de categorie kleding is gewonnen door Lowe Alpine. Dit sportmerk krijgt de beloning voor het bedenken van de 'Warm Zone Technologie' een techniek die bij tussenlagen van kleding wordt toegepast. Bij de techniek gaat men ervan uit dat het lichaam niet overal dezelfde hoeveelheid warmte produceert, dus op de ene plek dient de isolatie anders te zijn dan op de andere. Infobron: Te Voet

Miljoenen nodig voor Engels wandelnetwerk
Het Engelse wandelnetwerk telt momenteel 188.000 km waarop het recht van overpad berust en nog eens 33.600 km aan langeafstandswandelroutes. Als de nieuwe landhervormingswet in werking treedt komt daar nog eens 1 miljoen ha aan open land bij. Allemaal mooi, maar men is vergeten de bestaande paden goed te onderhouden. 33% van het bestand is door achterstallig onderhoud niet te gebruiken. Een ander ongemak is ook dat meer dan 1000 paden drukke verkeerswegen kruisen waarvoor nog geen voorzieningen zijn getroffen. Omdat het wandeltoerisme op het Engelse platteland 'Big Business' is levert dit rond 225000 banen op voor de plattelandsbevolking waarbij een bedrag gemoed is van 6 biljoen pond. De wandelaar is dus de toekomst van het platteland, maar de plaatselijke autoriteiten hebben te laat onderkend dat investeren in voetpaden broodnodig is!
Uit: Te Voet

Wijze raad

Veel mensen hebben last van hun rug, zonder aanwijsbare oorzaak. De raad van dr Ostelo van het VU Medisch Centrum luidt: Ga door met wandelen want blijven bewegen is de beste remedie. Als je ontdekt dat de pijn bv na twee uurtjes wandelen ontstaat, neem dan na ongeveer anderhalf uur een pauze, misschien ben je zo de pijn te slim af.

Woensdag zijn onze spieren wat meer gewend aan deze krachtsinspanning en durven we een grotere route te nemen. De sneeuw is nog steeds ongerept, alleen hier en daar zijn ook nog wat sporen van vossen, konijnen en zwijnen te zien, en soms van mensen. Heel af en toe valt er nog wat fijne sneeuw, maar aan het eind van de middag komt de zon tevoorschijn en dat geeft weer een heel ander beeld. Vooral het dal waar we langs lopen, de E8 volgend, krijgt zo nog meer schoonheid, maar de zon zorgt ook voor kleine lawines vanaf de takken. Gek genoeg wordt zo'n sneeuwlandschap toch saai na twee dagen banjeren, dus de laatste dag bezoeken we nog wat leuke plaatsjes in de buurt. Dit gebied dat ongeveer 350 km. van Weert ligt is een heel mooie omgeving om te wandelen, de mensen zijn er vriendelijk, de markeringen perfect, en de routes ontelbaar. Zowel doorgaand als rond, vlak of steil, je kunt het zo kiezen. Een aanrader.

COAST TO COAST WALK

14 – 23 SEPTEMBER 2002 (DEEL 4)

Door: Piet Jansens

.....Nu eerst maar eens een lekker bad nemen en dan in de plaatselijke supermarkt wat broodjes en beleg kopen voor de volgende dag. The Bulls Head Inn is een prima gelegenheid om een pint te drinken en je kunt er trouwens ook heel goed eten. Voor £ 10,00 heb je er een driegangen diner met een Sirloin Steak van 350 gram. Dat is wel verdiend na drie dagen door de bergen sjouwen. Even een praatje met het thuisfront en dan de route voor morgen bestuderen. Het weerbericht op de T.V. geeft aan dat het weer een mooie dag zal worden....

DINSDAG 17 SEPTEMBER SHAP - KIRKBY STEPHEN 4^E ETAPPE

Breakfast. Om half acht staat het ontbijt klaar voor de C2C wandelaars, er zijn gisteravond nog twee dames gearriveerd, en gezellig kletsend slaan we een groot Engels Breakfast naar binnen. Eerlijk gezegd ben ik daar niet zo dol op, maar het is wel een stevige basis voor een lange dag wandelen. Tussen Shap en Kirkby Stephen is geen plaats van betekenis en ook Wainwright's boek geeft aan dat het voor veel wandelaars een lange dag zal worden met een afstand van 20 mijl. Om 08.15 uur gaan we op pad en lopen de hoofdstraat uit.

Over de M-6. Shap lag oorspronkelijk aan de drukke weg (A-6) naar Schotland en stond er berucht om dat in de winter veel verkeer hier strandde in sneeuwstormen en slecht weer, vanwege de hooggelegen route (1000 – 1400 ft), maar door de aanleg van de M-6 snelweg is het een beetje ingedommeld. Voor de

Hotels en Restaurants was de opening van de snelweg in 1970 dan ook een ramp. Nu is de economie van het dorp afhankelijk van de kalksteengroeves en de passerende vrachtwagens maken erg veel stof. Ik loop met de drie jongens gezamenlijk een eind op en na het oversteken van de spoorlijn gaan we door de weilanden naar de voetbrug over de M-6. Deze voetbrug is speciaal aangelegd voor de C2C wandelaars, anders had je mijlenver moeten omlopen.

Langs Oddendale. Licht stijgend gaat het pad langs de steengroeve en we komen bij het dorpje Oddendale net voorbij het 64 mijl punt. Vanaf hier gaat het weer de "middle of nowhere" in, eerst nog een breed herkenbaar

Het Wandelsport Magazine *Begin maart kregen we de eerste 'echte' editie van het nieuwe Wandelsport Magazine in de bus. En eerlijk gezegd, het blad bevat mij uitstekend.*

De durf om meteen de 'hoogste bazin' op sportgebied in Nederland aan het woord te laten is een prima idee geweest...

Termont blaast al wat minder hoog van de toren als hij gewend was te doen en misschien is dat wel de grootste verdienste van de hele heisa rond 'het samengaan'.

Het informatie deel in het blad ziet er goed uit al zou het opsommen van activiteiten in de regio's wel 'aantrekkelijker' kunnen, namelijk weglaten. Wat meer 'visie' vanuit de regio naar de leden van de bond zou geen kwaad doen. En daar kunnen we het blad ook om prijzen, want er wordt eerlijk gesproken vanuit: Limburg en Zuid-Holland en dan weten we hoe de zaken gaan! Ga a.u.b. zo door en succes!

De Nederlandse Wandelsport Bond 70 jaar *Op 24 maart j.l. was het 70 jaar geleden dat de NWB werd opgericht. Het feest wordt gevierd met jubileum wandeltochten in de regio's. De Bond wil dit jaar ook extra leden werven om zo voor de toekomst sterk te staan bij het blijvend ontplooven van activiteiten, nu de subsidies zijn weggefallen. Het bestuur van de NWB richt haar aandacht ook speciaal op de vrijwilligers die het mogelijk maken dat wij onze hobby kunnen beoefenen: de wandelsport!*

De komende jubileumtochten:
 OWB: Zevenaer 17 en 18 april
 NBWB: Loosbroek 1 en 2 mei
 ZHWB: Wassenaar 8 mei
 ZWB: Burgh-Haamstede 15 mei
 LWB: Heerlen 6 juni
 NHWB: Heemskerk 19 en 20 juni
 SGWB: Den Dolder 11 sept.

Bij gelegenheid van het jubileum heeft de NWB het Bondsorgaan Voetnoten in een nieuw jasje gestoken.

pad, maar dan steeds onduidelijker. Hier en daar staat een houten bordje met de tekst: “C – C”. Het heidegebied is een grote hoogvlakte op gemiddeld 1000ft hoogte en vergelijkbaar met Zuid-Limburg. Maar bossen of bomen kom je niet tegen, je kijkt overal mijlen om je heen.

Crosby Ravensworth Fell. Op een onduidelijke splitsing staat natuurlijk geen aanduiding en als ik de rechterkant aanhoud, loopt mijn pad na een minuut of tien dood op de heide. Terug maar weer en even wachten op de jongens die ik een tijdje terug verlaten had. “Gewoon het muurtje aanhouden” is het advies en dan naar de enige boom die een mijl verderop staat. En zowaar, die staat ook op mijn map aangegeven. Goed dat die nog niet omgewaaid is. Het gebied is nu erg ruig en rotsig, je loopt over een soort granieten vloer, maar dan wel erg hobbelig. Er zijn hier veel “tumulussen” (grafheuvels) en iets verder passeer ik “Robin Hood’s Grave”, een grote steenhoop. Veel in deze omgeving is genoemd naar de held Robin Hood maar dat wil niet altijd zeggen dat hij daar werkelijk iets mee te maken heeft gehad.

Langs Orton. In de verte zie ik de asfaltweg over de heide die naar Orton gaat en zo nu en dan rijdt daar een auto. Je zou het verkeer bijna ontwend raken. Via de grote boerderij “Broadfell” wandel ik het stadje Orton binnen, goed voor een koffiepauze en de watervoorraad. Er zijn nu negen mijl afgelegd (in totaal 70 mijl) en tot nu toe ging dat erg gemakkelijk. Doordat het minder inspanning kost kan je ook meer genieten van de omgeving en het weer werkt natuurlijk ook mee.

Naar “Bents Farm”. Via de B6261 gaat de C2C richting Raisbeck, maar voor het dorp gaat het pad weer het veld in. De een na de andere “stile” (opstapje over een heg of muurtje) over klimmen door de weilanden en van barn naar barn die allemaal op de kaart staan. Sunbiggin is een paar boerderijen op een kruispunt en dan geeft de route op mijn “footprint” aan dat ik links aan moet houden over een graspad. Het boekje van Paul Hannon zegt evenwel rechts aanhouden over het “Tarn Moor”, dan naar de “Sunbiggin Tarn”, en over de top van “Rayset Pike” naar de weg die loopt van Asby naar Newbiggin, om uiteindelijk bij “Bent’s Farm” uit te komen. Maar de footprint is van 1994 en heeft de laatste nieuwe wijzigingen. Omdat er geen toestemming meer is om over het privé-gebied te gaan, werd de route omgelegd en nu volg ik dus de nieuwe route. Jammer is dat je nu een lange asfaltweg hebt, maar het landschap door de heide blijft er onveranderd mooi door.

Bij “Mazon Wath”, een grote boerderij met een paardenfokkerij (op 75 mijl) houd ik een middagpauze. De broodjes worden opgegeten en de bidon gevuld met water. Heel in de verte zie ik de drie jongens aankomen en dan ga ik weer verder. De asfaltweg nog een stukje volgen tot een “cattle grid” en dan linksaf langs een stenen muurtje een onverhard pad op. Zo nu en dan kom ik weer markeringen tegen. Dat kan variëren van een houten bordje met het opschrift “C-C”, of een gele pijl die de richting aanduidt. Ook de muurtjes staan goed op de kaart aangegeven en ik wandel langs “Bents Farm”. Het is ook een B&B adres en je kunt er een tentje opzetten. Die mogelijkheid is er trouwens bij meer boerderijen langs de route.

Stone-walls. Als je langs de muurtjes blijft lopen kan het niet mis gaan en bij het 78 mijl punt kom ik bij een voormalige spoorlijn die door een mooi dal loopt. Een paar slingers en dan over een prachtig oud bruggetje, de “Smardale Bridge” over het riviertje de Scandall Beck, en dan sterk stijgen naar de Smardale Fell. (fell = kaal hoogland). Al mijlenlang volg ik nu de stenen muurtjes en ik verbaas me er over dat in dit totaal verlaten landschap de mensen er toch een tijd mee bezig geweest moeten zijn om deze te bouwen. Allemaal grote platte stenen en keurig op elkaar gestapeld. Hier en daar met een paar stenen die uitsteken en waar je over de muur kunt klimmen om aan de andere kant verder te gaan.

Waterproof wandelschoenen.
De ANWB promoot in de Kampioen van april 2004 een nieuwe wandelschoen, die waterproof is. Dit is bereikt door de buitenschoen een speciale behandeling te geven en door volledig 'getapete naden. Natuurlijk staat er nog ten overvloede bij dat de lichte slijtvaste rubberen profielzool zorgt voor een goede grip en dat de 'stalen' welving in de zool voor extra stabiliteit zorgt. De schoen is geschikt voor lichtglooiend terrein en voor bospaden. De aanschaf: 69 euro voor leden ANWB, niet-leden betalen 89 Euro. Te Voet promoot een remedie tegen schoenen die wel nat geworden zijn. 'Dampire DryZones heeft een oplossing bedacht om na een dagje stappen door regenweer de volgende morgen toch weer met dezelfde schoenen aan op stap te gaan. De brengen zakjes kristallen op de markt die u 's avonds in de schoenen stop, en die absorberen het vocht. Enig nadeel is de prijs per zakje: 30 Euro

Missie Kilimanjaro
De NCRV verzorgd een serie van 8 uitzendingen met als naam Missie Kilimanjaro. Peter Schoorstra van 'Actief Reizen' was zijdelings bij de voorbereidingen betrokken via het beschikbaar stellen van zijn netwerk in Tanzania. www.kilimanjaro.nl
De eerste uitzending was op 26 maart bij de NCRV, daarna volgen er nog 7 wekelijkse edities. Kandidaten worden getest op doorzettingsvermogen, samenwerking, intelligentie en fysieke conditie. Uiteindelijk blijft er een kandidaat over voor de laatste etappe van de missie: de beklimming van de Kilimanjaro. In de serie maakt de kijker kennis met de cultuur en natuur van Africa.. Peter Schoorstra is de gastspreker op ons eerste wandelcafé te Nuenen op woensdag 21 april.

Over Highmore Hill. In de verte zie ik de spoorlijn en een tunneltje waar ik onderdoor moet en daar richt ik me maar op want er is even geen pad te bekennen. Toch kom ik precies uit bij een overstap over een muurtje en de C-C aanduiding. Als ik er over klim schrik ik me rot. Ik stap bijna op een paar hoofden aan de andere kant waar een paar mensen zitten te picknicken. Vriendelijk zeggen we elkaar gedag en in de verte zie ik het stadje Kirkby Stephen al voor me liggen. In het tunneltje staat een grote koe de doorgang te versperren, maar met een beetje praten en douwen gaat zij net genoeg opzij om er door te kunnen. Vlak voor het stadje haal ik de twee dames in van ons B&B adres in Shap. Die waren eerst met de bus naar Orton gegaan en

vandaar uit begonnen te wandelen (de dag ervoor hadden ze al van Shap naar Orton gelopen). Gezellig babbelen lopen we om 16.00 uur de winkelstraat in. Het is even wennen met al dat verkeer, want de grote vrachtwagens denderen hier door het centrum heen. De dagafstand was 21 mijl en **in totaal** is nu 83 mijl afgelegd. Het was een mooie dag met prachtig weer en een vrij gemakkelijk (wel heuvelachtig) parkoers.

Kirkby Stephen. Even wat boodschappen doen en bij de bank wat geld pinnen om de geldvoorraad aan te vullen. Er zijn langs de route maar twee mogelijkheden om langs een bank te gaan. Dat is hier in Kirkby Stephen en verderop in de stad Richmond. De Ponden vliegen er af ! (uit de portemonnee) Een blikje bier kost drie keer zo veel als in Nederland. Even bij de Tourist Information naar binnen wippen om wat informatie van de omgeving op te doen. Ook is er een winkeltje dat allemaal spullen verkoopt die betrekking hebben op de "Coast to Coast Walk", maar dat is helaas gesloten. Rondom de markt staan een paar mooie gebouwen uit de 14^e eeuw en een Fish&Chips zaak heet tegenwoordig "Coast to Coast" sinds Wainwright daar tijdens de T.V.opnamen heeft gegeten. Dan melden bij het B&B adres "The Old Croft House", dat midden in de winkelstraat is en waar ik weer een prachtige kamer tot mijn beschikking heb. De rugzak staat zelfs al op de kamer ! De B&B's zijn goed uitgerust, mooie kamers met altijd radio en T.V., grote badkamers, en op de kamer kun je zelf koffie, thee, etc. maken, en uiteraard een goed bed. Even nog de regelingen treffen voor een nieuw B&B adres in Reeth en dan lekker in het grote bad liggen en later het stadje nader bekijken en eten bij de Chinees.

Steun voor Europese wandelaars *Wandelplatform voert campagne*

Het Wandelplatform startte met ingang van deze lente een campagne om de Europese koepelorganisatie EWW te voorzien van een fonds waaruit de werkzaamheden gefinancierd kunnen worden. In meerdere landen wordt geld ingezameld om dit fonds te stichten. Van belangenbehartiging voor het wandelen moet nu serieus werk gemaakt worden, vindt het Wandelplatform.

Steeds meer belangen worden tegenwoordig ook Europees met elkaar verbonden. Wandelaars weten elkaar al sinds 1969 op Europees vlak te vinden binnen de Europese wandelvereniging EWW, tegenwoordig een koepel van 55 lid-organisaties in 27 landen. Deze EWW vertegenwoordigt miljoenen wandelaars in heel Europa, maar weet in Brussel nog nauwelijks een vuist te maken.

Het Wandelplatform is lid van deze Europese koepel. Een krachtige EWW wordt steeds belangrijker, nu steeds meer beleid bepaald wordt door de Europese Unie. Het belang van samenwerking binnen de EWW van landelijke organisaties die opkomen voor het wandelbelang en een krachtige lobby richting 'Brussel' neemt toe. Voor de financiële ondersteuning van het EWW-secretariaat in Praag wordt een fonds in het leven geroepen, dat kan zorgen voor een jaarlijkse basis, naast de bijdragen van de lidorganisaties. Om voor dat fonds geld bijeen te brengen voert het Wandelplatform campagne op verschillende fronten. Aan de twaalf aangesloten organisaties van de stichting en aan de 'Vrienden van het Wandelplatform' wordt gevraagd een extra bijdrage te sturen. Op internet (www.wandelnet.nl) is een bedelpagina geplaatst, waar bezoekers om een bijdrage wordt gevraagd. Tevens heeft de stichting een dertigtal parlementariërs die actief zijn op Europees vlak in een brief gevraagd om een eenmalige bijdrage. Wie 100 euro of meer stuurt mag zich volgens het Wandelplatform 'Vriend van Europese wandelaars' noemen. De namen van deze gevers worden op het internet in een aparte tabel opgenomen, met naam, functie, en een link naar website van keuze. Voor Euro-parlementariërs die in juni gekozen willen worden een aantrekkelijk aanbod!

Het Wandelplatform stelt uitdrukkelijk dat iedere bijdrage, hoe klein ook, zeer welkom is. Sympathisanten worden gevraagd een bijdrage over te maken op Postbanknummer 4205157 van het Wandelplatform te Amersfoort, onder vermelding van Fonds EWW.

Verdere uitleg is te lezen op de speciale pagina op de wandelnet-site die via een link op de homepage te bereiken is.

WOENSDAG 18 SEPTEMBER 2003 KIRKBY STEPHEN - REETH 5^E ETAPPE

Het Yorkshire Dales National Park. Het is vandaag weer een lange etappe en er staan een paar hoge “bergen” op het programma met veel klimwerk. De rugzak met label en geld in de hal gezet en om 08.20 uur afscheid genomen van Mr.Dakin. Via “Frank’s Bridge” over de River Eden verlaat ik het stadje en volg een stijgende brede weg langs een stoffige kalksteengroeve. Aan het einde van de verharde weg door een hek en dan steil omhoog de heide op en langs een oude schuur. Na een beekje kronkelt een modderig pad verder omhoog langs de “Faraday Gill”, wat watervalletjes, tot ik uiteindelijk boven ben en uitkijk op een rij grote steenhopen.

De “Nine-Standards”. Het zijn een negental metershoge steenhopen die in een rij staan en niemand weet hoe deze ontstaan zijn. Wel worden ze al in de 18^e eeuw genoemd en een mooie theorie is dat ze door de Engelsen zijn gebouwd om de Schotse aanvallers de indruk te geven dat een groot Engels leger ze stond op te wachten. Maar meer waarschijnlijk is dat ze als grensafbakening zijn neergezet Vanaf dit punt heb je een uitzicht op half

Noord-Engeland, maar helaas is het vanmorgen iets mistig en koud op deze hoogte van 2170ft, dus blijft het zicht beperkt tot de naaste omgeving. Ook is hier de zogenaamde “waterscheiding”. Vanaf dit “Pennine Gebergte” loopt aan de westzijde het water naar de Ierse Zee en aan de oostzijde naar de Noordzee.

Van Whitsun Dale naar Ravenseat. Omdat het een populair wandelgebied is en veel wandelaars de “Coast to Coast” doen is er veel erosie ontstaan. Daarom is er vanaf de Nine-Standards een nieuwe route gemaakt en mag niet meer over de “White Mossy Hill” gegaan worden. Ook hier bovenop is het erg moerasachtig en als je even stil staat vormt zich een plasje water onder de schoenen. Voorbij een paar driehoeksmetingpunten (wat een woord !) staat iets verderop een “signpost” en vanaf hier is de nieuwe route aangegeven door palen met een gele kop. Hier moet men linksaf, maar ik zie geen pad of paal. Toch maar een soort voetspoorroute aanhouden en verder maak ik me geen zorgen want het dal waar ik terecht moet komen ligt recht voor me en de rivier die er doorheen stroomt is goed te zien.

Natuurlijk houdt “mijn” voetspoor prompt op en dus volg ik de beek naar beneden. Veel dwarsgeulen, hoog opgaande heidestruiken en zeiknatte ondergrond maken het niet echt gemakkelijk. Aan de kleur van het gras kun je zien of er op te lopen is of dat je natte voeten krijg. Hoe bruiner of paarser het gras, hoe natter. Ik krijg de indruk dat ik wat te laag zit en na nadere bestudering van mijn kaart, cross ik de beek en ga wat omhoog en ja hoor, daar zie ik zowaar de palen met gele kop en een keurig smal paadje. Iets te vroeg afgeslagen dus. Nu is het een kwestie van die palen goed in de gaten houden en met de “Whitsundale Beck” beneden mij zie ik in de verte de grote schapenboerderij “Ravenseat” opdoemen. Onder tusschen zijn de wolken verdwenen en is het prachtig weer geworden. De sweater kan weer uit en tot nu toe heb ik alle dagen nog in de korte broek kunnen lopen.

Naar Keld. Bij de boerderij kan ik mijn bidon vullen en de boer vertelt mij dat er veel wandelaars vanaf de Nine Standards de weg kwijtraken omdat de afslag niet goed aangegeven is. Het is al weer twaalf uur en over een paar drassige weilanden (climbs steadily) tussen diverse veechuren door en dan langs de rand van “How Edge Scars”, een steile rotswand, naar de volgende boerderij “Smithy Holme”, die er vervallen uitziet. De beken die tezamen zijn gekomen vormen nu de “River Swale” en de route voert langs de oever en zo passeer ik de grote “Wain Wath Force”, een van de grotere watervallen in de rivier. De Park Bridge over en dan over de asfaltweg naar Keld.

Halverwege. Het – kleine - dorp is memorabel want hier ben je precies halverwege de route op 95 mijl. En dat in vier en een halve dag. Van oorsprong een vesting van de Vikingen en het betekent: “een plaats bij de rivier” en in het weekend wordt de plaats druk bezocht vanwege de grote watervallen in de buurt. Ook nu zijn er aardig wat wandelaars die het dorp passeren want het is ook een kruispunt van de “Pennine Way” en de “Coast to Coast Walk”. Het heeft een Y.H., een paar B&B’s, een camping en een winkeltje waar ook een bakkie koffie wordt gezet en waar ik een mooie kaart koop met erop een eenzaam schaap bovenop een berg in de mist met de tekst: “Lost ?. I’m not lost, I know exactly where I am. I’m right here !” Op sommige stukken die ik gehad heb, wel toepasselijk.

Via “Swinner Gill” naar “Gunnernside Gill”. Net buiten Keld wordt via een houten brug de River Swale overgestoken en iets verderop ligt de “Kisdon Force”, een behoorlijke grote en mooie waterval. Het is nu nog 11 mijl naar Reeth en dat moet te halen zijn als het niet al te zwaar wordt en het pad redelijk begaanbaar blijft (vrome wens !). Licht stijgend over een breed pad met rondom een prachtig uitzicht over het “Swaledale” kom ik bij “Crackpot Hall”, een grote ruïne van een vroegere boerderij. Er zitten diverse mensen te picknicken en die geven aan dat mijn pad achterlangs omhoog gaat wat een schapenpaadje wordt (geiten zijn hier niet). In de verte

zie ik de “Valley of Swinner Gill” en na een steile afdaling loop ik het desolate landschap van de verlaten loodmijnen binnen.

De loodmijnen. De geschiedenis van de loodmijnen begint ongeveer in de 17^e eeuw, maar ook de Romeinen en later de kloosters haalden hier al lood vandaan. Duizenden mensen hebben hier onder erbarmelijke omstan-

digheden in de mijnen gewerkt, waardoor het berglandschap totaal verminkt is. Daardoor wordt er ook wel gesproken over de “silence of death”. De hellingen en de moors (moerasheidevelden) vertonen diepe gaten waar de loodaders geweest zijn. Overal zie je gangetjes de grond in gaan van vroegere mijnschachten. Hier en daar staan nog wat ruïnes overeind van de vroegere gebouwen.

Ik bekijk het landschap nu op een andere manier, de natuur heeft zich in de loop der jaren aardig hersteld en overal zie je mooie watervalletjes. Na passage van een oud stenen bruggetje langs de beek steil omhoog het dal uit, over rotsblokken klimmend en proberen een voetspoor aan te houden, om uit te komen op een plateau op 1800ft hoogte. Even later weer afdalend naar het dal van de “Gunnerside Gill”. Het dal is wat ruimer met meer uitzicht rondom, maar ook hier volop littekens van de vroegere loodmijnen of zoals Wainwright zegt: “het lijkt wel of hier een groot bombardement heeft plaatsgevonden, maar niet vergeten mag worden dat de mensen met hun handen moesten werken, zonder machines en met primitief gereedschap”.

Over een gravelhoogvlakte. De route gaat dwars door de ruïne van “Blakethwaite Smelt Mill”, een voormalige smeltoven met het uiterlijk van een kathedraal, en langzaam stijgend klim ik nu het dal uit, hier en daar een steenhoopje als herkenningspunt, en dan over “Bunton Hush” en “North Rake Hush”. Het is een onafzienbare hoogvlakte, waarvan de bovenlaag totaal afgegraven is en je loopt over een soort gravelvlakte waar niets meer wil groeien. Het lijkt wel een maanlandschap. Een breed pad voor de vrachtwagens die al het grind afvoeren naar

fabrieken is het enig zichtbare – en stoffige bewijs – van de nieuwe tijd.

Level House Bridge en Surrender Bridge. Gelukkig dalen we wat af en wordt het zachtjesaan weer een mooi heidelandschap. De rauwe kreet van de (famous) grouse = schotse korhoender, een beetje vergelijkbaar met de fazant, is hier regelmatig te horen en ze verraden zichzelf als je langs komt, want dan steken ze de kop omhoog uit de heidestruiken en vliegen verschrikt weg. Een gemakkelijke prooi voor de jager. Het pad is 3,5 mijl lang en gaat langs een wildstromende beek en het 100 mijl punt wordt gepasseerd bij de Level House Bridge. Ook hier staan nog veel oude vervallen gebouwen uit de loodmijn periode en in 1994 is men begonnen om de “Old Gang Smelt Mill” te restaureren en de omgeving als museum in te richten om nog iets voor het nageslacht te bewaren. Ik passeer Surrender Bridge en dit is het gebied waar de beroemde t.v.serie van James Herriot opgenomen werd.

Via Thirns Farm naar Reeth. Na het oversteken van een asfaltweg gaat de C2C verder over een smal modderpad dalend naar de “Valley of Cringley Bottom” en na een moeilijke klim en een nauwe doorgang door een muurtje volgt een vlak stuk door de fields naar “Thirns Farm” en dan is het nog 2 mijl naar het eindpunt van vandaag. Om vijf uur in de middag wandel ik het plaatsje binnen en sta een beetje verrast te kijken. Een prachtige brink is het middelpunt en er zijn volop Café/Restaurants en zelfs terrasjes!! Reeth ligt op een kruispunt van twee grote dalen, het “Swaledale” en het “Arkengarthdale”. Het is er behoorlijk druk en je ziet overal wandelaars. En dat terwijl ik vandaag, behalve bij Keld, toch erg weinig mensen gezien heb. Dat ziet er erg uitnodigend uit en even later staat er een grote pint bier voor mijn neus. Vandaag zijn 24 mijl afgelegd en het totaal staat op 106 mijl, het was een pittige maar erg mooie dag. Hackney House in Reeth. In de supermarkt nog even wat boodschappen doen voor de volgende etappes en dan meld ik mij bij B&B “Hackney House”, waar ik welkom wordt geheten door Mrs.Rebecca Keyse. Ook de andere gasten zijn allemaal C2C wandelaars en ze staren me ongelovig aan als ik vertel dat ik vandaag vanuit Kirkby Stephen ben gekomen. De meesten komen vandaag vanaf Keld. Maar zonder zware rugzak gaat het toch een stuk gemakkelijker. Na een bad de regelingen getroffen voor de volgende etappe naar Danby Wiske. Omdat het een vrij vlakke etappe is met veel gewone wegen, wijzig ik mijn oorspronkelijke plan van eindpunt Bolton on Swale en denk dat het wel weer een 24 mijl dag kan worden, ook omdat het vandaag best goed ging met het wandelen. Opmerkelijk is dat mijn gsm het hier niet doet, maar dat komt omdat Reeth laag in een dal ligt. Boven in de bergen in “the middle of nowhere” doet ie het juist wel. Dan maar in een telefooncel een belletje naar huis doen. “De Koperen Ketel” is een leuk, niet al te groot restaurant waar het eten erg goed is.

Wordt vervolgd.

Hallo wandelaars

Door: Inge Mol

Ik doe weer verslag van de laatste twee evenementen van OLAT: de wedstrijd in Olland op 14 maart en van de recreatieve wandeling in Valkenswaard een week later.

Van ons team uit Breda liep Piet de Ruijter in Olland de prestatiewandeling van 30 km en ik liep de 5 km. 's Morgens zei ik tegen Kees en Piet dat ik mijn afstand binnen 40 minuten zou kunnen afleggen. Met een tijd van iets boven de 39 minuten zette ik dan ook een persoonlijk record neer.

Piet ging om 11.00 uur van start en wij om 11.45 uur precies. Ondanks dat we over een harde weg liepen, was het toch een mooi parkoers door het veld en dat het een open parkoers was, konden we vooral aan de wind merken. Eerder wandelde ik op dit parkoers over dezelfde afstand nog ruim 46 minuten. De snelheid groeit bij mij dus met de jaren. En dat is toch best leuk! Het weer bleef de hele dag mooi en droog.

Piet deed 3 uur en 59 minuten over zijn afstand. Na afloop hebben wij nog gezellig zitten babbelen. Wij zijn het er over eens dat het snelwandelen in Olland ook een gezellig OLAT-feest is.!

Een week later in Valkenswaard.

Kees, Piet en ik zijn naar Valkenswaard gebracht in een luxe jeep door de broer van Piet. Hij zou ons vanavond ook ophalen. Piet heeft dat allemaal zo geregeld omdat zijn eigen auto even niet vanzelf vooruit ging. We moesten vroeg uit de veren, maar door die harde banken in de auto bleven we wel wakker! We gingen om 05.30 uur van huis omdat Piet en Kees de 60 km zouden wandelen. Ik heb vandaag niet veel gelopen. Achteraf heb ik gehoord dat Piet en Kees weer eens verkeerd liepen, maar ze hebben mij nog niet verteld wie deze keer voorop liep. Ik heb samen met Toon van Wordragen de wandelaars verzorgd op een paar posten en zou aan het einde van de dag ook nog op de laatste verzorgingspost helpen, maar daar waren Piet en Kees toen al aangekomen. Ik heb ze daarna nog naar de finish begeleid en dat ging zonder foutjes!

Tot zover de laatste gebeurtenissen bij OLAT en jullie kunnen weer iets van mij horen na mijn wandelingen in Drente en de 4Daagse van Nijmegen.

MET DANK AAN DE PARKOERSBOUWER EN HET VERZORGINGSTEAM

Door: Ad van Asten

Na het turbulente einde van de Winter 2004 staan we op de eerste dag van de Lente al vroeg in Valkenswaard klaar voor de laatste tocht van de 37^e wandelserie van OLAT. Vandaag, voor de 7^e keer inclusief de 60 km, als testcase voor de Kennedymars in Sittard. Om 07.00 uur gaan we op stap voor deze lange afstand wandeling.

Het weer is veelbelovend en een vroeg lentezonnetje is reeds present. We gaan proberen om voor zonsondergang alle hindernissen te overwinnen. Al na 500 meter lig ik languit op de keien en bedenk in de nadreun van die val dat 55 deelnemers in lichte tred dit eerste obstakel wel ontweken! Omdat alles nog beweegt kan ik veel van het volgende prachtige parkoers met eigen ogen wandelend beleven.

We verlaten Valkenswaard in zuidelijke richting en al vlug bereiken we de poort naar De Malpie. Daar is het fietspad voor ons niet weggelegd, maar wel de mooiste denkbare paadjes langs vennetjes, bosrand en zelfs een heideveld. Iemand ontwaart al herten, maar waarschijnlijk is die persoon nog in dromenland!

We worden bijgestaan door een ploeg verzorgers(sters), die er al die 60 lange kilometers voor zullen zorgen dat we niets te kort komen.

We trekken verder langs De Malpievennen en steken na enige tijd de drukke verbindingsweg tussen Valkenswaard en Hasselt over. De bospaden die we nu betreden zijn wel minder bekend bij de OLAT, maar zeker niet minder mooi. Langs de Kempervennen gaan we richting Westerhoven en bereiken een stuk open veld

waar de krachtige wind vrij spel met ons heeft. Maar we kunnen hier goed vooruit komen, zonder niet steeds te hoeven opletten of er gaten of stronken onder de restanten van vorige herfst verborgen zitten. De politie is hier ter been voor een groepje fietsers in sporttenu en heeft waarschijnlijk al medelijden met 'het alleen al zien' van ons.

Eigenlijk gaat alles naar wens, alleen de banden van mijn rugzak schuiven steeds naar beneden en een of andere motoriek in m'n arm protesteert steeds heviger bij 'toevallige' bewegingen. Gelukkig is de omgeving meer dan naar wens en ook de medewandelaars kletsen er vrolijk op los.

Zo prijs je je toch gelukkig dat het ons allemaal mogelijk wordt gemaakt om telkens weer te kunnen deelnemen aan wandeltochten, waarvan we alleen maar hoeven te genieten.

Een van die mensen die dat mogelijk maken is onze parkoersbouwer Ad Verbakel. Vandaag wandelt hij zelf mee op het parkoers dat hij eerder met veel zorg heeft be-

meten en beschreven. Ad doet dat al veel jaren met heel veel overgave voor OLAT en alle waardering is dan ook voor hem!

Hartstikke leuk zijn onze omzwervingen langs de Keersop of Beekloop

waar eerst omgevallen bomen het 'uiterste' van ons vergen, waar een knuffel op z'n plaats is en waar we uitbundig kunnen genieten van het prachtige meanderspel van het riviertje met haar omgeving.

Als we de bospaden van de Maaij achter ons hebben gelaten, gaat het parkoers zonder merkbare kentekens over in het natuurgebied De Liskes.

Toon van Wordragen en Inge staan hier op ons te wachten met echte chocolademelk, alleen al daarvoor zou je meedoen aan zo'n wandeltocht.

Na even de bewoonde wereld te schampen gaan we, weer terug aan de andere kant van 'de weg', op verkenning rond de Buitenheide in de buurt van het bekende natuurgebied Plateaux. We passeren de oude barakken van het voormalige mobilisatiecomplex. Even voordat we terugkeren naar Borkel staat de 'stampotgroep' met Paul

Rietjes en Regina sr. al op ons te wachten. Heerlijk toch: stampot met rookworst en een flinke lik mosterd!

Even betreft nu de lucht, maar verder dan een paar spatzen komt het niet.

Via een prachtig stukje meanderende Dommel bereiken we Borkel en dwarsen de hoofdstraat (de enige voorhanden zijnde harde weg) om via de voorlopers van De Malpie in de open Dommelvallei te komen. Het is een soort grassteppe waar we doorheen wandelen, met daar

in een brug over de Dommel. Tjeu, die net voor mij wandelt, benut de smalle sluisbalk om aan de overkant te

komen en dat doe ik hem maar na. Halverwege bedenk ik dat het gebruik maken van het houten bruggetje toch verstandiger zou zijn, maar om daarvoor terug te keren is ook zo iets! De schouder, of de rugzak, beginnen me dan echt parten te spelen en een blik op de kilometerstand is ook al niet opwekkend, maar ja: waar je aan begint, maak je ook af.

Gelukkig doemen na de Opperheide al vlug de Kluizerdijk en de toren van de Abdij op, en daar is onze eerste zitrust van vandaag voorzien. We hebben er dan 33.8 km opzitten. Margriet zit daar heerlijk in het zonnetje te genieten, ze heeft dit weekend 'schrijfvrij' en verdient ook nog eens 250 punten voor het 'kampioenenrijtje'. Leuk is ook de ontmoeting met onze 'oude bergemaat' Ad, die we al een paar jaartjes misten op onze clubtochtjes naar de Ardennen; het gaat hem trouwens goed!

Wandelmaat Piet voelt zich gelaafd door de 'Gregoriaanse gezangen' van een handjevol 'Benedictijnse Monniken' en besloot hier in alle rust op onze komst te wachten.

Om verder een lang verhaal kort te houden en velen zagen 'het' al aan mij: na 33,8 km is het over en uit.

In de veilige finishhaven te Valkenswaard kan ik daarna nog 'bijna' alle tochtgenoten van vandaag zien finishen. De tocht kende voor hen nog diverse hoogtepunten en zij werden tot het einde toe ondersteund door een fantastisch verzorgingsteam. Ook de voorlopers op deze lange afstandwandeling: Sjeff met zijn twee secondanten Boetje en Hans hadden een heerlijke dag. Een mooie afsluiting van de 37^e OLAT-wandelserie met dank aan iedereen die daarvoor voor ons in touw waren en waarvoor Margriet nog een naschrift stuurde:

**Kreunende dennen
liggen in elkaars armen
wiegend op de storm**

PAASWANDELING IN ASTEN

2^e Paasdag 12 april 27^e Astense Paasdag

We verlaten de startlocatie Hoek en gaan rechtsaf. Na enige tijd komen we in de bekende Dennendijkse Bossen. Daarna gaan we zwerven in oostelijke richting tot we bij de Grootte Peel komen. Wegens het broedseizoen mogen wij het natuurreserveaat niet betreden, maar volgen we de natuurpaden om dit mooie gebied.

Vervolgens komen we bij De Witte Bergen en daarna bij het nieuw ontworpen Starkriet, dat bij uitzonderlijke natte periodes wordt gebruikt als overstromingsgebied.

Via de Polderse Bossen keren dan weer terug in Asten. Wij wensen u een mooie wandeling toe.

OLAT WANDELPROGRAMMA

maandag 12 april 2e paasdag 27e Astense paastocht

café-zaal 'Jan van Hoek'
Markt 12 5721 GE ASTEN

40 km 08.00 – 09.00 uur €2,50

30 km 08.00 – 09.30 uur €2,50

20 km 09.00 – 12.30 uur €2,10

15 km 09.30 – 12.30 uur €1,60

10 km 09.00 – 12.30 uur €1,60

OLAT-leden €0,90 korting

Info: 0413-475467

Clubreis

Zaterdag 24 april Hotton-La Roche

Info: 0495-537775

Na onze wandeling in Valkenswaard bleven 2 paraplu's achter in het startlokaal:

1 zwart opvouwbaar

1 gele groot van de Zonnebloem.

Bel even en we brengen de spullen mee naar onze volgende wandeling.

0495-473767

Wandelfeuilleton deel 1 door: Nellie Vervoort
Het Maas-Swalm-Nette-Pad grensoverschrijdend is dat.
Begonnen in Roermond bij het NS-Station
Hollandse luchten en veel zon

Markt op het Munsterplein, gezellig druk
Roerbrug over, jachthaven en langs de Maas een stuk
Herten, daarna Merum, door poortjes over de dijk
Isabellegreend, een natuurgebied, nu paden met slijk

Linne en door Linnerweerd gegaan
hoge populieren aan een laan
Ravensburg, een herenhuis, voorbij Heysteren,
landhuis met gesloten hoeve, prachtig gelegen vonden wij

De Vlootbeek stroomde door dit gebied
schitterend stukje natuur, zoiets vergeet je niet
Clauscentrale kwam in zicht
daar werd onwillekeurig je blik op gericht

Wij pauzeerden op een bankje even
om ons daarna naar Landgoed Roozendaal te begeven
Monfort, nu kwam natuurgebied 't Sweeltje
dat was een juweeltje

Landgoed Hoozen
daar was het goed verpozen
Langs de Roer met een mooi uitzicht
Basiliek van Sint Odiliënberg, blakend in het zonlicht

Kasteel Frymerson verscholen tussen groen
de oude boerderij Dassenrug passeerden we toen
Paarlo, over de Roer een fietsbrug
wij liepen er over met de wind in onze rug

Waterschei, windmolen Prins Bernard
met een terras, heel apart
Hammerhofkruis, even verderop
Bij hoeve Hammerhof 1743, hielden wij een stop

Roerdal, een bosgebied, daar doorheen
terwijl het zonnetje volop scheen
Herkenbosch, door een laan
naar Kasteel Daalenbroek gegaan

Veengebied De Turfkoelen door
het Meinweggebied, fantastisch hoor
Afwisselend met bomen en heide
hoogteverschillen aan beide zijden

Over en langs spoorlijn IJzeren Rijn
daar reed gelukkig nog geen trein
Een lang pad, met de naam "Lange Luier"
veel mensen aan de kuier

Kapel Sint Ludwig, een begraafplaats daarbij
klooster Sint Ludwig (Maharishi) passeerden wij
grenspaal 380, nu Duitsland ingegaan
Dalheim, hier langs gegaan

Dalheimer Mühle, waar brand had gewoed
een gedeelte zo zwart als roet
Birgeler Wald, bij een schuilhut stopten wij
met een mooi uitzicht daarbij.

Eindtijden snelwandelen en prestatietocht wsv OLAT te OLLAND op Zondag 14 maart 2004

Eindtijden 50 km wedstrijd		vereniging	Eindtijd			5 km	10 km	15 km	20 km	25 km	30 km	35 km	40 km	45 km
startnr.			hr	m	s									
201	Mennen, Victor	Unitas	5	13	12	0.32.25	1.04.30	1.35.41	2.06.50	2.37.25	3.08.25	3.38.45	4.09.54	4.41.30
200	Gulik, Frank van de	De LAT	5	24	19	0.31.00	1.01.54	1.32.43	2.03.40	2.34.44	3.06.30	3.39.55	4.14.40	4.50.20
205	Leijtens, Frans	RWV	5	37	26	0.32.25	1.05.17	1.38.27	2.11.38	2.45.31	3.19.42	3.53.40	4.27.33	5.02.00
203	Botman, Wil	De LAT	5	39	57	0.33.09	1.05.45	1.38.30	2.11.32	2.44.47	3.18.47	3.54.00	4.28.38	5.03.50
204	Andel, Ton van	RWV	5	53	29	0.32.25	1.04.23	1.35.41	2.12.12	2.47.09	3.23.34	4.03.40	4.38.28	5.16.08
202	Westerhoff, Ernst	OLAT	6	2	49	0.32.25	1.05.38	1.40.20	2.16.33	2.52.55	3.30.15	4.10.59	4.46.00	5.24.21

Eindtijden 50 km prestatie		vereniging	Eindtijd			5 km	10 km	15 km	20 km	25 km	30 km	35 km	40 km	45 km
startnr.			hr	m	s									
217	Mennen, Frits	OLAT	6	00	2	0.34.45	1.10.07	1.45.30	2.21.26	2.56.30	3.32.07	4.08.10	4.45.12	5.22.56
220	Klanke, Theo	OLAT	6	14	56	0.36.27	1.12.37	1.48.41	2.24.59	3.01.45	3.38.33	4.16.40	4.55.47	5.35.30
221	Everaerts, Pé.	OLAT	6	18	14	0.38.55	1.16.16	1.53.13	2.29.17	3.05.45	3.44.58	4.24.40	5.02.58	5.41.00
215	Gemert, Wim van	OLAT	6	26	42	0.35.07	1.11.41	1.49.00	2.26.32	3.05.20	3.44.49	4.24.37	5.05.00	5.45.59
223	Heijden, Cor vd	OLAT	6	37	34	0.37.28	1.14.21	1.51.19	2.29.34	3.08.45	3.48.37	4.30.10	5.12.28	5.55.52
225	Koolen, Peter	OLAT	6	37	34	0.37.28	1.14.21	1.51.19	2.29.34	3.08.45	3.48.37	4.30.10	5.12.28	5.55.52
216	Wintermans, Jan	wsv Best	6	47	37	0.36.44	1.13.22	1.51.20	2.30.46	3.12.25	3.54.35	4.36.55	5.19.00	6.04.40
218	Prinsen, Hugo	OLAT	dnf			0.34.55	1.10.07	1.45.30	2.21.26	2.58.00	x	x		
224	Vos, Jan de	de lat	dnf			0.34.06	1.07.58	1.42.20	2.17.21	2.54.28	3.33.38	x		
219	Aerds, Henk	OLAT	dnf			0.38.51	1.17.15	1.56.52	2.39.10	3.21.00	4.05.02	4.55.00	x	
214	Roupe vd Voort, Frances	OLAT	dnf			0.36.27	1.12.37	1.48.41	2.25.11	3.01.45	3.38.56	4.18.45	x	

Eindtijden 5 km wedstrijd		vereniging	Eindtijd		
startnr.			uren	min.	sec.
79	Maas, Ronald	RWV		25	57
76	Timmermans, Ronnie	OLAT		31	4
77	Reesink, Jan	Unitas		34	34
D78	Maas, Sandra	RWV		35	7
75	Beemt, Ton van den	RWV		35	23
prestatie					
D99	Egmond, Inge van	OLAT		39	45

EINDTIJDEN SNELWANDELEN EN PRESTATIETOCHT WSV OLAT TE OLLAND

Zondag 14 maart 2004

Eindtijden 30 km wedstrijd										
startnr.	naam	vereniging	Eindtijd			5 km	10 km	15 km	20 km	25 km
			uren	min.	sec.					
	<u>HEREN</u>		hr	min.	sec.					
103	Koenis, Theo	sv De LAT	2	52	47	0.29.40	0.58.32	1.27.10	1.55.21	2.23.52
104	Nique, Luc	Volharding	2	57	1	0.31.17	1.00.29	1.29.16	1.58.21	2.27.26
102	Huliselan, Boetje	OLAT	3	17	9	0.33.05	1.04.35	1.36.30	2.09.40	2.43.25
101	Altena, Paul	sv De LAT	3	28	44	0.33.14	1.05.54	1.38.40	2.12.32	2.49.08
D100	Rutgers, Remke	sv De LAT	3	52	16	0.38.20	1.16.34	1.54.20	2.32.30	3,12.05

Eindtijden 30 km prestatie										
startnr.	naam	vereniging	Eindtijd			5 km	10 km	15 km	20 km	25 km
			hr	m	s					
125	Koolen, Sjef	OLAT	3	35	54	0.35.05	1.10.58	1.46.48	2.22.49	2.59.15
124	Bakker, Klaas	OLAT	3	35	54	0.35.05	1.10.58	1.46.48	2.22.49	2.59.15
120	Jong, Gerrit de	Avantri	3	48	34	0.37.23	1.14.59	1.52.30	2.29.55	3.07.35
122	Beemt, Huub van den	RWV	3	53	37	0.38.43	1.14.28	1.53.20	2.32.30	3.12.35
123	Duin, Ben	OLAT	3	56	46	0.38.18	1.16.41	1.55.47	2.37.20	3.17.21
121	Ruiter, Piet de	OLAT	3	59	41	0.36.50	1.16.41	1.57.40	2.38.58	3.20.20

Eindtijden 20 km wedstrijd									
startnr.	naam	vereniging	Eindtijd			5 km	10 km	15 km	
			hr	m	s				
9	Beek, Harold van	RWV	1	32	44	0.23.45	0.47.17	1.10.13	
11	Buytaert, Frank	OLSE (B)	1	45	8	0.25.53	0.51.57	1.18.25	
15	Strunk, Malte	Alemania Aachen	1	45	18	0.25.53	0.51.57	1.18.25	
16	Leijenaar, Richard	RWV	1	48	3	0.26.51	0.53.33	1.20.48	
2	Bremen, Robert van	RWV	1	50	3	0.28.28	0.55.10	1.21.48	
7	Rohner, Fred	Unitas	2	3	29	0.30.02	0.59.55	1.31.05	
3	Bremen, Wilfried van	RWV	2	7	16	0.30.22	1.01.33	1.34.12	
13	Gabriels, Pierre	Bree (B)	2	8	41	0.31.48	1.03.32	1.35.55	
14	Oyen, Ad van	av Weert	2	9	17	0.31.57	1.04.10	1.36.40	
D12	Wolf, Frieda de	Bree (B)	2	10	54	0.32.38	1.04.38	1.37.54	
17	Ginniken, Hans van	av Parthenon	2	12	19	0.32.22	1.05.26	1.38.56	
10	Wakeren, Hans van	Unitas	2	17	6	0.32.25	1.04.10	1.36.40	
8	Timmermans, Marco	RWV	2	18	47	0.36.04	1.11.32	1.44.46	
D1	Beemt, Loes van den	RWV	2	22	4	0.36.05	1.11.54	1.46.58	
4	Bremen, Wim van	RWV	2	22	9	0.36.03	1.11.51	1.46.58	
5	Maas, Paul	RWV	2	25	7	0.35.20	1.09.23	1.45.52	
6	Bunschoten, Klaas	RWV	2	29	14	0.35.52	1.12.52	1.51.00	

Eindtijden 20 km prestatie									
startnr.	naam	vereniging	Eindtijd			5 km	10 km	15 km	
			hr	m	s				
50	Boogerd, George vd	OLAT	2	25	44	0.35.20	1.11.05	1.48.04	
D49	Hellings, Annelies	OLAT	2	40	38	0.39.17	1.19.21	2.00.33	